

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ'ἔξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΕΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ	ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ	ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐσωτερικῶς :	Ἐξωτερικῶς :	Ἐσωτερικῶς λεπ. 20. Ἐξωτερικῶς φρ. χρ. 0,20
Ἔτησίᾳ . . . δε. 8,—	Ἔτησίᾳ φρ. χρ. 10,—	Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου
Ἐξάμηνος . . . 4,50	Ἐξάμηνος > > 5,50	τυπώνται ἕκαστον λεπ. 25 (φρ. 0,25).
Τριμηνος . . . 2,50	Τριμηνος > > 3,—	ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.		Ὅδος Ἐυδριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βασιλικεῖον
Ἐπιμέτοχος ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ		

Περίοδος Β'.—Τόμος 17ος Ἐν Ἀθήναις, 26 Δεκεμβρίου 1909 Ἔτος 32ον.—Ἀριθ. 4

ΤΙΑΡΚΟΣ ΚΑΙ ΖΙΝΕΤΤΑ
 [ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL]
 ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. (Συνέχεια)

Περίληψις τῶν προηγουμένων :— Κατὰ διαταγὴν τοῦ Ναπολέοντος, τὸ στρατόπεδον τῶν βοημῶν ἢ ἀσιγγάνων διεσκορπίσθη. Μόνος ὁ βασιλεὺς τῶν, ὁ γέρο-Βοδόγ, μὲ τὰ δύο θεὰ τέκνα του, τὸν Τιάρκον καὶ τὴν Ζινέτταν, καὶ τοὺς ἐπιτρόπους του, ταξειδεύει μετὰ τὴν τροχοφόρον οἰκίαν του (ἀμαξοδοκίον), πρὸς συνάντησιν τῶν γαλλικῶν στρατευμάτων. Παρὰ τὴν πόλιν Μπραουνάου, κινδύνονται ὅλοι εἰς τὸ δάσος. Τὸ βράδυ, εἰς τὸ τραπέζι, ἡ Ζινέττα παρατήρησεν ὅτι ὁ Βοδόγ ἔρωτε κρυφὰ κάποιον φάρμακον εἰς τὸ ποτήρι τοῦ Τιάρκου. Μετ' ὀλίγον ὁ μικρὸς βουδίσθη εἰς βαθὺν ὕπνον, καὶ πρὸς μεγάλην ἀνησυχίαν τῆς φίλης του, ἐφαίνετο ἀναίσθητος.

πάντοτε καλὸς πρὸς αὐτοὺς, τοὺς ἀγαποῦσε καὶ δὲν ἠμποροῦσε νὰ τοὺς βλάψῃ. Ἦτο τρελλή. . . Δὲν θὰ εἶχεν ἰδίη καλά. . .

Ἡ Ζινέττα ἀνέβη πάλιν εἰς τὸν φεγγίτην καὶ εἶδεν ἀπὸ ἐκεῖ τὸν βασιλέα Βοδόγ, ὁ ὁποῖος, ἡμερώτατα εἶχε βγάλῃ ἀπὸ τὴν τσέπην του μικρὰν χρυσὴν ἀλυσίδα, ἀπὸ τὴν ὅποιαν ἐκρέματο ἐν μεταλλίον. Ἐπέρασε τὴν ἀλυσίδα αὐτὴν εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ Τιάρκου. Ἐπει-

τα ἐκύτταξε πάλιν τὸ ὁρολόγι του, καί, ἀφίσας τὸ παιδίον, διηθύθη εἰς τὸ μέρος ὅπου ἦσαν δεμένα τὰ ζῶα. Μετ' ὀλίγας στιγμῆς ἐπέστρεψε, σύρων ἀπὸ τὸ σχοινί τῆς τὴν Λέαν, τὴν γιδούλαν. Ὁ γέρον ἐσχυψεν, ἐπήρε σιγὰ-σιγὰ τὸν Τιάρκον εἰς τὰ χέρια του, τὸν ἐσήκωσεν ὡς μωρὸν εἰς τὴν ἀγκυλίαν του, ἐπειτα, σύρων πάντοτε τὴν Λέαν ὀπίσω του, ἐξηφανίσθη εἰς τὸ δάσος μετὰ τὴν γίδαν καὶ τὸν μικρὸν βοημὸν. (*)

Ἦτο πάρα πολὺ! Τί ἐσήμαιναν ὅλα αὐτὰ τὰ μυστήρια; Ἡ Ζινέττα ἤθελε νὰ μάθῃ, καί, ἀψηφούσα τὴν ὀργὴν τοῦ κυρίου της, ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸ ἀμαξοδοκίον καὶ ἐτρέξε κατόπι του.

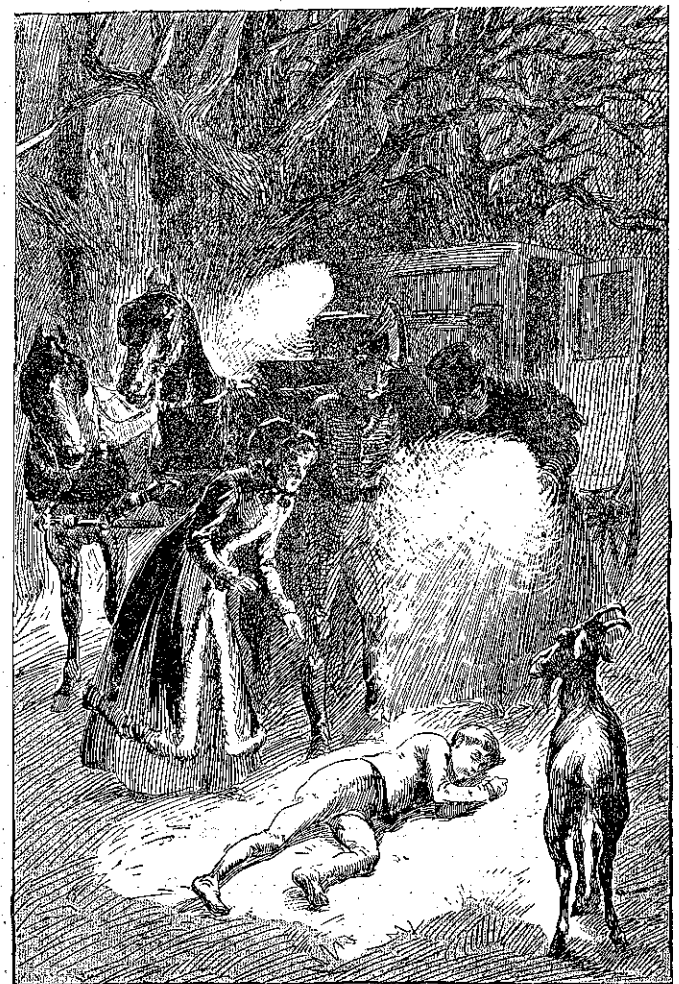
Μὲ ὄλον του τὸ φορτίον, ὁ γέρον ἐβάδιζε γρήγορα ἄλλ' ἡ Ζινέττα, ὀδηγουμένη ἀπὸ τὰ βελάσματα τῆς γίδας, ἡ ὅποια ἐκραζε, θὰ ἔλεγε, τὴν μικρὰν τῆς κυρίαν, ἐφθασε τὸν βασιλέα, καθ' ἣν στιγμὴν ἐξήρχετο ἀπὸ τὸ δάσος εἰς τὸν δρόμον.

Ὁ Βοδόγ, βλέπων τὴν μικρὰν νὰ τρέχῃ πρὸς αὐτὸν ὠχρὰ, τρομαγμένη, κατ' ἀρχὰς ὠργίσθη κατέπνιξεν ὁμως τὸν θυμὸν του καὶ τὴν ὑπεδέχθη ἤρεμος καὶ γελαστός.

— Ἐ, εἰ μικρή! τῆς εἶπε— μού φαίνεται πῶς κάποιος κατασκοπεύει τὸν ἀφέντη του! . . .

Ἄλλ' ἀπὸ τὴν μεγάλην τῆς ἀγωνίαν, ἡ Ζινέττα δὲν ἠμποροῦσε νὰ διατηρήσῃ τὴν συνήθη τῆς πρὸς τὸν βασιλέα ὑποταγὴν. Ἐδειξε μόνον μετὰ τὴν χεῖρα τὸ ἀναίσθητον σῶμα τοῦ Τιάρκου, τὸ ὅποιον ὁ Βοδόγ ἐξηκολούθει νὰ κρα-

(*) Ἴδε εἰκόνα σελ. 20.

«Ὡ! τί εὐμορφὸν παιδάκι! . . .» (Σελ. 30, στ. γ')

ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΟ 1909

Εἰς τὴν κληρωτίδα ἐτέθησαν εἰ ἀριθμοὶ 1 ἕως 2643 εἰ ἀντιστοιχοῦντες πρὸς τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ἀπεδαιξῶν πληρωμῆς, τὰς ὁποίας ἔλαβον οἱ πληρωσάντες μέχρι 30ῆς Νοεμβρίου συνδρομὴν ἑτησίαν, ἐννεάμηνον, ἐξάμηνον ἢ τρίμηνον, ἐντὸς τῆς ὁποίας συμπεριλαμβάνετο ἡ 30 Νοεμβρίου. Ἐκκληρώθησαν δὲ κατὰ σειρὰν οἱ ἐξῆς 50 ἀριθμοί:

- 1409, ἐκέρδιον ἐν ὁρολόγιον τῆς τάτης.
- 1670, 382, ἐκέρδιον ἑκαστος τόμους Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης ἀξίας δραχμῶν 40 κατ' ἐκλογὴν του.
- 869, 2282, 100, ἐκέρδιον ἑκαστος τόμους Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης ἀξίας δραχμῶν 25 κατ' ἐκλογὴν του.
- 1080, 464, 2243, 1149, ἐκέρδιον ἑκαστος τόμους Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης ἀξίας δραχμῶν 15 κατ' ἐκλογὴν του
- 1217, 1921, 1714, 89, 1363, ἐκέρδιον ἑκαστος ἀνὰ μίαν ἑτησίαν συνδρομὴν «Διαπλάσεως» τοῦ 1910.
- 1868, 951, 2042, 1582, 1485, ἐκέρδιον ἑκαστος ἀνὰ ἓν ἀντίτιπον τοῦ «Ἀγγέλου τῆς Ἀγάτης».
- 2433, 75, 1127, 1682, 1088, 2023, 1286, 197, 1965, 274, ἐκέρδιον ἑκαστος ἀνὰ ἓνα τόμον Διαπλάσεως τῆς Β' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων φρ. 3,50.
- 1823, 737, 1146, 21, 2614, 1624, 318, 2372, 1267, 1876, 443, 2116, 1123, 1203, 2528, 1581, 2285, 36, 1537, 1246, ἐκέρδιον ἑκαστος ἀνὰ ἓνα τόμον Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων φρ.

Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ τῶν δώρων πρὸς μὲν τοὺς κατόχους τοῦ πρώτου καὶ τῶν τεσσαράκοντα τελευταίων ἀριθμῶν θὰ γίνῃ μαζὶ μετὰ τὸ φύλλον τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος. Οἱ δὲ κάτοχοι τῶν ἀριθμῶν, εἰ ὁποῖοι ἐκέρδιον τέρμους κατ' ἐκλογὴν των, παρακαλοῦνται νὰ μᾶς ἔρῃσιν ποίους ἐπιθυμοῦν νὰ λάβουν.

Η ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ τοῦ 1910 διὰ τὴν Μετοχὴν θὰ γίνῃ αἴριον καὶ θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ προσεχές. Ἡ δὲ **ΠΡΩΤΗ ΤΑΚΤΙΚΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ** τῶν δώρων τοῦ 1910 θὰ γίνῃ τὴν 15 Ἰανουαρίου, καὶ θὰ λάβουν μέρος εἰς αὐτὴν πάντες ἀνεξαιρέτως εἰ συνδρομηταί, ὅσοι ἐπλήρωσαν ἤδη, ἢ θὰ πληρῶσουν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς Κληρώσεως συνδρομὴν ἑτησίαν, ἢ ἐννεάμηνον, ἢ ἐξάμηνον, ἢ τρίμηνον, ἐντὸς τῆς ὁποίας νὰ συμπεριλαμβάνεται ἡ 15ῃ Ἰανουαρίου. Εἰνε δὲ τὰ δῶρα τῆς Α' Κληρώσεως ὅμοια μετὰ τῆς ἀνωτέρας.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Η λέξις μὲ ἀπλά στοιχεῖα τῶν 8 σιγμῶν λεπτά 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητὰς μᾶς λεπτά 5 μόνον μὲ παχὰ εἰς στοιχεῖα τῶν διὰ δόσεων, καὶ μετὰ φωνήεντα ἀπὸ τὰ τριτάτων. Ἐλάχιστος ὅρος 15 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἰ διωνύματα τῶν 15 πληροῦνται ὡς νὰ ἦσαν 15. Ὁ χωριστὸς στίχος, ἔστι καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, μετὰ κεφαλαία ἢ παχὰ ἢ ἀπλά στοιχεῖα τῶν 8 σιγμῶν, ὑπολογίζεται ὡς 8 λέξεις ἀπλά. Αἱ μὴ συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου ἀγγελίας δὲν δημοσιεύονται!

Ζήτω ἡ ΓΑΛΛΗ ΜΑΣ ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΑ
 Γραμματοσυλλέκται, διὰ τὸ νέον φιλατελικὸν περιοδικὸν συνδρομὴ ἑτήσια φρ. 3,50 μετὰ μίαν μικρὰν ἀγγελίαν χάρισμα.— Anastasios Desillas, Trieste. (1,12)

Ο θέλων νὰ ἀγοράσῃ γραμματόσημα κατ' ἐκλογὴν τοῦ 3ς μου γράφῃ. Στέλλω εἰς πάντας τὰ ὄνομαστὰ φυλλάδια μου.— Anastasios Desillas, Trieste. (1,13)

Βασιλόπαιδος ἐπιστολῆς τὸ ἀνάγνωσμα! Πρόσχωμεν! Εἶπε χοροδιδάσκαλος τοῖς ἐαυτοῦ μαθηταῖς: «Προπληρόνται τὰ μαθήματά μου!» καὶ λαβὼν τὸ ἀργύριον, ὠχέτο ἀπὸ τῶν! καὶ Σεροφιλόσοφος μεμαρτύρηκεν! Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι τὴν ἑπαβα... χιώντικα! — Βασιλόπαις. (1,14)

Μελαχρινὸ Σμυρνηόπουλο! Μὲ τριάντη μὲτρων ζωνάρη ζωστηκῆς; φοροτοῦνα μᾶς! Γὰ καυχᾶ τὸ κρέμασός; «Συμμάζεψέ το γρήγορα».— Βασιλόπαις, 25ῃ Μαγρίου. (1,15)

Ε γκάρδια συγχαρητήρια τῷ Ἑλληνοπαιδι διὰ τὸ ἀρίστα, καὶ ἀνακήρυξιν αὐτοῦ ὡς διδάκτορος φαρμακευτικῆς.— Βασιλόπαις, Ἰδανικότης. (1,16)

Ολοι τὴν ψήφόν σας στήν **ΓΑΛΛΗ ΜΑΣ ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΑ**

Α νταλλάσσω ταχυδρ. δελετήρια (καλλογὰς) Ἀπάντης ἀσφαλεστάτη.— Βασίλειος Γούναρης, Ecole Commerciale, Halki, Constantinople. (1,18)

ΣΠΙΝΟΨΗ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
 ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ 1909

Χαιρετικῶς ὑποψηφιότητα **ΕΛΛΑΔΟΣ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ** ὑπόσχομαι ἐκθυμοστάτην ὑποστήριξιν.— Ἀστὴρ τοῦ Βέγα. (1,20)

Ζητῶ ὑποστηρίξιν ἐν τῷ Δημοψηφισματι ὑπὸ τῆς **ΕΛΛΑΔΟΣ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ** ἢν θερμῶς ὑποστηρίξω. Ὅλοι ἄσπρο, παιδιά, στήν **ΕΛΛΑΔΑ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ**.— Σπινोधῆ τῆς Ἑλευθερίας (Ἀστὴρ τοῦ Βέγα). (1,21)

Μεσ' στοῦ πολέμου τὴν ἀντάρα, ποῦ αἶμα χύνεται ποταμῶδόν, ποῖο ἑλληνοπούλο δὲν εὐχεται Ἀμάραντος Λόξα νὰ στέφῃ τὴν **Γαλλὴν μᾶς Σταυροφόραν** καὶ νὰ τὴν ἰδίη κυματίζουσαν ἐπάνω στήν Ἅγια Σοφίᾳ τῆς ὁποίας ἡ **Καμπάνα** θὰ διαλαλῇ στὸν κόσμον, τὴν ἀνατολὴν νέας 25ῆς Μαγρίου, Ἑλπίδος τῶν Ἀσιγῶν ὑποδοῦλων ἀδελφῶν μᾶς, καὶ τὴν ἀνάστασιν νέας Ἑλλάδος μετὰ Πόλιν καὶ Μακεδονίαν ἰδικὰς μᾶς, τῆς Ἑλλάδος τοῦ Μέλλοντος!
 Μελαχρινὸ Σμυρνηόπουλο, Δουκῆς Λάρας, Ζιλχὰ Χανούμ. (1,22)

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΟΝΕΙΡΟΝ
 ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ
 ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ 1909

Βραβεῖον! Βραβεῖον στήν **ΓΑΛΛΗ ΜΑΣ ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΑ**

19. Συλλαβικὴ Ἀκροστιχίς.
 Αἱ ἀρχαῖαι συλλαβαὶ τῶν κάτωθι ζητούμενων λέξεων ἀποτελοῦν γωνιμῶν ἐκ τριῶν λέξεων:
 1, Νῆσος τοῦ Αἰγαίου· 2, Μοῦσα· 3, Ζῶον ἀμνηστικόν· 4, Μέρος τοῦ ἀρχαίου θεάτρου· 5, Συγκριτικὸν ἐπίθετον καὶ ἁμνη· 6, Ζῶον ποτηρῶν· 7, Ἀριθμητικόν· 8, Πολίτην διάσημος ἐκ τῆς Ἀγίας Γραφῆς· 9, Πτηνὸν ὠραῖον.
 Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἰδανικότητος

20. Φωνηεντόλιπον.
 γλιν-λμς-κμς
 Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Λημονημένου

21. Γράφος.
 Ἡρα εἶς Ἡρα εἶς Ἡρα εἶς Ἡρα εἶς
 Ἡρα εἶς Ἡρα εἶς Ἡρα εἶς Ἡρα εἶς
 Ἡρα εἶς Ἡρα εἶς Ἡρα εἶς Ἡρα εἶς
 Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Σφμενοῦ Ἰου

ΛΥΣΕΙΣ
 τῶν Πνευματ. Ἀσκήσεων τῶν φύλλον 43 καὶ 44
 432. Φιλίππος (φιλεῖ, πῶς).—433. Παλάμη (πᾶ, λά, μι).—434. Κύκλος-κύκνος.—435. Ἄπιον-όπιον.
 436. Κ Φ Ω Σ Α Γ Ι Σ Α Γ Ι Σ
 Φ Ω Κ Ι Σ Σ Ι Τ Ο Σ
 Κ Ω Κ Υ Τ Ο Σ Σ Ο Δ Α
 Σ Ι Τ Ο Σ Σ Α Σ
 Σ
 438. Τῶν φρονιμῶν δ-λίγα. (Δαρθάνομεν, εἰς ἐκάστην γραμμῆν, ἓν γράμμα ἀπὸ τὴν ἀρχὴν καὶ ἓν γράμμα ἀπὸ τὸ τέλος, ἐναλλάξ.)—439. ΟΜΗΡΟΣ-ΛΥΚΕΙΑ (ΣΟΛΩΝ, ἌΜΥΓΓΑΣ, ΜΗΚΟΣ, ἌΡΕΙΟΣ-Πάγος, ΚΟΙΟΣ, ὁΣΑΚΙΣ.)—440. Φοβὸς τὰς διαβολὰς κᾶν ψευδεῖς ὤσιν.—441. Ὁ ἐγωϊσμός εἶνε ἐλάτωμα μέγα (οεγ-ο εἰς μω-συν εε λατο-μα με γα.)
 442. Θησεῖον (θῆς, ἴον).—443. Νίκαια (νῆ, καί, α.)—444. Λέμβος-Λέσβος.—445. Μάιος-Ἄϊμος.

Κ 447. Μὴ προορε-
Ι 447. Μὴ προορε-
Ο 447. Μὴ προορε-
Π 447. Μὴ προορε-
Μ 447. Μὴ προορε-
Υ 447. Μὴ προορε-
Κ 447. Μὴ προορε-
Ο 447. Μὴ προορε-
Π 447. Μὴ προορε-
Α 447. Μὴ προορε-
Ρ 447. Μὴ προορε-
Σ 447. Μὴ προορε-
Η 447. Μὴ προορε-
Μ 447. Μὴ προορε-
Ο 447. Μὴ προορε-
Ν 447. Μὴ προορε-
Ε 447. Μὴ προορε-
Σ 447. Μὴ προορε-

ΦΥΛΛΑ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ
 Οἱ ἔχοντες ἑλληπὴ τὸν τόμον τοῦ 1909 ἐνεκεν ἀπωλείας ἢ καταστροφῆς φύλλον, καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ τὸν συμπληρώσουν, παρακαλοῦνται νὰ ζητήσουν τὰ φυλλάδια τὰ ὁποῖα τοῖς λείπουν, συναποστέλλοντες καὶ τὸ ἀντίτιμον (πρὸς 20 λεπτά τὸ φύλλον) μέχρι τέλους Δεκεμβρίου διότι ὁλοκλήρως καταργίζομεν τοὺς τόμους τοῦ 1909, καὶ πιθανὸν ἀργότερα νὰ μὴ περισσεύσων χωριστὰ φυλλάδια πρὸς πώλησιν.

τὸν δρόμον κανὲν κοριτσάκι, ἀλλ' ὅτι ἡ Λέα εὐρίσκειτο εἰς τὸν σταύλον μὲ τοὺς ἵππους τοῦ ἀξιωματικοῦ, καὶ ὅτι εἶχεν ἄριστα εἰς τὴν ὑγείαν της.

— Νὰ ἰδοῦμε μάλιστα πῶς θὰ τὴν ἀλμξέσωμε, προσέθεσεν ὁ ἀξιωματικός, γιὰ τὸ χαριτωμένον αὐτὸ ζῶον δὲν ἀφίνει κανένα νὰ τὸ πλησιάσῃ.

— Ἀλήθεια, ἐβεβαίωσεν ὑπερηφάνως ὁ Τιάρκος· ἡ Λέα δὲν θέλει κανένα ἄλλον ἀπὸ τὴν Ζινέτταν καὶ ἀπὸ ἐμέ. Πηγαίνω νὰ τὴν ἰδῶ.

Ἀλλὰ μὲ τὸ κίνημα ποῦ ἔκαμεν ὁ μικρὸς βοημὸς διὰ νὰ σηκωθῇ ἀπὸ τὸ κρεβάτι, τὸ ὑποκάμισόν του διηνοιχθῆ, καὶ ἐφάνη, στίλβον ἐπὶ τοῦ στήθους του, ἓν μετάλλιον.

— Τ' εἶν' αὐτὸ ποῦ φορεῖς; ἠρώτησεν ὁ ἀξιωματικός.

— Μπᾶ!... δὲν ξέρω... ἀπεκρίθη ὁ Τιάρκος παρατηρῶν τὸ μετάλλιον μὲ καμικὴν ἐκπληξιν. Ὡς χθὲς δὲν φοροῦσα καμμίαν ἀλυσίδα... Ποῖος νὰ μοῦ τὴν πέρασε σὸ λαϊμό;

Εἰς τοῦτο οἱ νέοι φίλοι τοῦ μικροῦ βοημοῦ βεβαίως δὲν ἤμποροῦσαν νὰ τῷ ἀπαντήσουν. Ὁ Κορμάς ἐξήτασε προσεκτικῶς τὸ ἐγκόλπιον. Ἦτο θαυμάσιον χρυσοῦν νόμισμα τῆς ἐποχῆς τοῦ Καρόλου Δ', βασιλέως τῆς Βοημίας. Εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος, ὅπου ἡ ἀνάγλυφος εἰκὼν εἶχεν ἐξαλειφθῇ ὑπὸ τοῦ χρόνου, ἔλαμπεν ἡ ἐξῆς φράσις, γραμμὴν μὲ μικροὺς πολυτίμους λίθους χαμμένους εἰς τὸ μετάλλιον: *Φέρω εὐτυχίαν.*

Τὸ πρᾶγμα λοιπόν, τὸ ὅποιον κατεῖχεν ὁ Τιάρκος χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζῃ, ἦτο ἀρχαῖον περιάπτον, φυλακτὸν μεγάλῃς ἀξίας. Ἀλλ' ὅσον καὶ ἂν ἐσπαζε τὸ κεφάλι του διὰ νὰ συγκεντρώσῃ τὰς ἀναμνήσεις του, ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐνθυμηθῇ ὁ μικρὸς τί τῷ συνέβη τὴν προτετραίαν.

Ἐνθυμεῖτο μόνον ὅτι εἶχεν ἀποκοιμηθῇ τὸ βράδυ εἰς τὸ τραπέζι, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Βοδόγ καὶ τῆς Ζινέττας, καὶ ἔπειτα... τίποτε. Ἐξάφνα εὐρέθη εἰς ἓν ὠραῖον κρεβάτι, μὲ μίαν χρυσῆν ἀλυσίδα εἰς τὸν λαϊμόν. Ἀπὸ ποῦ; πῶς;

Ἀφοῦ ἐτελειώσεν ἡ ἀνάκρισις, ὁ Κορμάς τὴν συνεκεφαλαίωσε λέγων: «Τὸ μόνον βέβαιον εἶνε, ὅτι ὁ βοημὸς, τὸν ὅποιον τὸ παιδί ὀνομάζει Βοδόγ, ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, ἔχασε τὸν Τιάρκον.»

«Τὸ μετάλλιον αὐτό, τὸ ὅποιον βεβαίως θὰ ἐκρεμάσῃ εἰς τὸν λαϊμόν του

ἐνῶ ἐκοιμᾶτο, ἀποδεικνύει μᾶλλον ὅτι ἡ ἐγκατάλειψις εἶνε ἐκούσια, ὅτι: ὁ ἀλήτης αὐτός, καταδιωκόμενος ἀπὸ τοὺς χωροφύλακας τοῦ Αυτοκράτορος, ἐτρέπη εἰς φυγὴν, λησμονήσας τὸν μαθητὴν του εἰς τὸν δρόμον. Μερικὰ σημεῖα αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως μένουσιν ἀκόμη σκοτεινά, ἀλλὰ θὰ προσπαθήσωμεν νὰ τὰ διευκρινίσωμεν γρήγορα.

«Θὰ διατάξω νὰ ἐρευνηθῶν δι' αὐτὸν τὸν Βοδόγ, καὶ ἐπειδὴ δὲν θάπεμακρύνθῃ ἀκόμη ἀπὸ ἐδῶ, οἱ ἀνθρωποὶ μοῦ θὰ τὸν εὐρουν καὶ θὰ μοῦ τὸν φέρουν.»

— Ὡστε, ἠρώτησεν ὁ Τιάρκος, θὰ ξαναδρῶ τὸν ἀφέντη μου καὶ τὴ Ζινέττα;

— Βεβαίως, ἀπεκρίθη ὁ ἀξιωματικός, καὶ ἐξῆλθεν ἀμέσως διὰ νὰ δώσῃ τὰς ἀναγκαίας διατάξεις.

Ὁ Τιάρκος, ἡσχάσας μὲ τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ ἀξιωματικοῦ, ἐγένετο εὐθυμὸς ὅπως κατὰ τὸ σῆμα. Ἐσηκώθη τραγουδῶν, κατέβη εἰς τὸν σταύλον, ἄλμξεν τὴν Λέαν, ἐγνωρίσθη μὲ τοὺς ὑπηρέτας καὶ τοὺς ἵππους τοῦ λοχαγοῦ,

καὶ ἐν γένει ἐπέρασε μίαν ὠραίαν ἡμέραν.

Καὶ ἡ Λευκοθέα ἐπίσης ἦτο καταγοητευμένη ἀπὸ τὴν παρουσίαν τοῦ μικροῦ βοημοῦ, ὁ ὁποῖος ἀφύπνιζε μὲ τὸν ἀργυρόχρον γέλωτά του τὰς κοιμηώμενας ἡχοῦς τῆς μελαγχολικῆς οἰκίας, ὅπου ἡ χορεύτρια θὰ ἐστενοχωρεῖτο φοβερά κατὰ τὰς μακρὰς ἀπουσίας τοῦ συζύγου της.

Τὸ βράδυ, ὅταν μετὰ τὴν ὑπηρεσίαν του ἐπέστρεψεν ὁ λοχαγός, ἡ Λευκοθέα τὸν ὑπέδεχθη φαιδρωτὰ καὶ τῷ εἶπεν ὅτι ἡ ἡμέρα τῆ ἐφάνη ὀλιγώτερον μακρὰ τοῦ συνήθους. Ἐπειτα τὸν ἠρώτησε:

— Λοιπόν, βρέθηκε ὁ κύριος τοῦ παιδιοῦ;

— Ὁχι, ἀπεκρίθη ὁ Κορμάς· οἱ οὐσάραι μας ἐτριγύρισαν ὅλη τὴν ἐξοχὴν, εἰς ἀκτῖνα δέκα λευγῶν, ἀλλὰ οὔτε ἕχνος ἀτοιγάνου.

— Περὶεργον, εἶπεν ἡ Λευκοθέα, ἡ ὁποία δὲν ἐφάνη διόλου δυσηρεστημένη ἀπὸ αὐτὴν τὴν εἰδήσιν.

— Πολὺ περὶεργον, ἐξηκολούθησεν ὁ ἀξιωματικός, γιὰ τὸν, ἂν ὁ ἀτοιγάνος αὐτὸς εὐρίσκειτο χθὲς βράδυ ἀκόμη, καθὼς λέγει τὸ παιδί, ἀπέξω ἀπὸ τὸ Μπραουνάου μὲ τὸ ἀμαξόσπιτό του, εἶνε ἀδύνατον νὰ πεμακρύνθῃ τὸσον. Τελοσπάντων αἱ ἐρευναι ἐξακολουθοῦν.

«Δοκιμάστε τὸ γάλα τῆς Λέας...» (Σελ. 32, στ. γ')

— Νομίζεις ὅτι ὡς αὔριον θὰ τελεσφορήσουν; ἠρώτησεν ἡ Λευκοθέα.

Ὁ ἀξιωματικὸς ἐκίνησε τὴ κεφαλὴν μὲ ἀμφιβολίαν.

— Αἱ αὐστηρόταται διαταγαὶ τοῦ Ναπολέοντος, εἶπε, κατετρέμαζαν τοὺς βοημούς, οἱ ὅποιοι διεσκορπίστησαν καὶ ἐκρύφθησαν εἰς μέρη ποῦ μόνον αὐτοὶ γνωρίζουν... Θὰ εὐρεθῇ ὁ κύριος τοῦ Τιάρκου; Πολὺ ἀμφιβάλλω.

— Ὡ, τόσο τὸ καλλίτερο! ἀνέκραξε χωρὶς νὰ πολυσκεφθῇ ἡ Λευκοθέα.

— Γιὰτί τόσο τὸ καλλίτερο; ἠρώτησεν ἐκπληκτός ὁ ἀξιωματικός. Τί νὰ τὸ κάμωμε μὲς αὐτὸ τὸ παιδί;

— Εἶνε τόσο χαριτωμένον!

Εἰς τὰς λέξεις αὐτάς, ὁ Τιάρκος παρουσιάσθη γελαστός, κρατῶν δοχεῖον μὲ ἀφρώδες γάλα. Διὰ δευτέραν φοράν ἐντὸς τῆς ἡμέρας εἶχεν ἀλμξῆ τὴν Λέαν, καὶ τείνων τώρα τὸ δοχεῖον πρὸς τὴν Λευκοθέαν, τῆ εἶπε:

— Ὅριστε, ὠραία μου κυρία... δοκιμάστε τὸ γάλα τῆς Λέας, καὶ πῆτέ μου ἂν εἶδατε ποτέ σας καλλίτερο!

Ἐπειτα, φαιδρωτὰτος, προσέθεσε:

— Νὰ τὴν ἐβλέπατε πῶς χάρηκε ἡ κακομοῖρα ὅταν μὲ ξαναεἶδε!

(Ἐπεται συνέχεια) ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΜΠΟΥΝΑΜΑΣ ΤΗΣ ΚΟΥΚΛΑΣ

Κουκλά μου, ποῦ σὰν μαμμὰ σὲ λατρεύω τόσο, κουκλά μου, τί μπουναμά θέλεις νὰ σοῦ δώσω;

Νὰ σοῦ πάρω ἓνα καπέλλο νὰ σοῦ πᾶν μιὰ χαρὰ μ' ἀραχνοπλεγμένο βέλο καὶ μὲ μακροῦ φτερά;

Νὰ σοῦ πάρω ἓνα φουστάνι βελουδένιο καὶ μακρὺ, νὰ τὸ βάζῃς νὰ σὲ κἀνῃ νὰ μὴ φαίνεσαι μικρὴ;

Νὰ σοῦ πάρω μίαν ὀμπρέλα μ' ὄχι χρώματ' ἀγαπᾶς, γιὰ νὰ φαίνεσαι κοπέλλα τοῦ συρμοῦ ὅπου κι' ἂν πᾶς;

Νὰ σοῦ πάρω ἓνα βραχιόλι νὰ τὸ βλέπῃς ν' ἀπορῆς, καὶ νὰ σὲ θαυμάζουν ὅλοι ὅταν, φῶς μου, τὸ φορῆς;

Νὰ σοῦ πάρω ἄσπρα γάντια νάχῃς χέρι τορνευτό, ἢ μὲ φωτερὰ διαμάντια δακτυλίδι ζηλευτό;

Τί κουτὴ ποῦ εἴμ' ὡς τόσο νὰ γυρεύω σὰν χαζὴ! Μιὰ κουκλίτσα θὰ σοῦ δώσω γιὰ νὰ παίζετε μαζί.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

ΚΑΡΔΙΟΚΤΥΠΙ

ΠΡΩΤΗ ΕΙΚΩΝ

Ὁλο καὶ κοντοζυγώνουν τὰ Χριστούγεννα, μητέρα, ὄλο καὶ κοντοζυγώνει ἡ καλὴ Πρωτοχρονιά... Ἄες πῶς τὲς στολιζοῦν ὅλες τὲς βιτρίνες πέτρα-πέτρα μὲ λογιῶν λογιῶν παιχνίδια, μὲ τρουμπέτες καὶ τουμπιά!

Ἐάν γυρίζω ἀπ' τὸ σχολεῖό μου, στέκω μιὰ στιγμὴ μονάχα τὰ θαυμάζω, συγκινοῦμαι, γίνομ' ἄσπρος σὰν κερί... Ὁ καλὸς ἅγιος Βασίλης, τί θὲ νὰ μοῦ φέρῃ τάχα; Τί ἀπ' ὅλα θὰ διαλέξῃ; Ὁ, τι θέλω θὰ τὸ βρῇ;

Κέρχομαι τρεχάτος σπῆτι, ὦ μαμμά, τί καρδιοκτύπι! Θὲ νὰ πέσω μὲ τὰ μούτρα στὴ μελέτη, θὰ κλισιῶ... Ἰσως μᾶθῃ πῶς διαβάξω, ἄριστα πῶς δὲν μοῦ λείπει καὶ μοῦ φέρει, καὶ μοῦ φέρει, τὸ σακκὶ ξεχειλιστό!..

Ἡ μητέρα ποῦ τ' ἀκούει, τὸν κυτᾶζει, δὲν μιλά, τοῦ χαϊδεύει τὸ κεφάλι καὶ γλυκὰ χαμογελά.

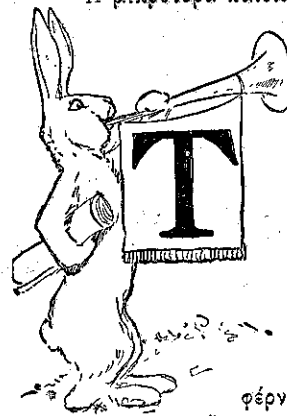
1909

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΤΑ ΝΕΑ ΠΑΙΓΝΙΔΙΑ

Ἀγαπητοί μου,

Ἀ μικρότερα παιδιά, ἔσα θέλουν τώρα τὴν Πρωτοχρονιάν παιχνίδια, γίνονται μὲ αὐτὰ εὐτυχῆ, χωρὶς νὰ ἐξετάξουν οὔτε ἀπὸ ποῦ ἐρχονται, οὔτε ποῖος τὰ κάμνει. («Ἄ, ἐξέλασα! τὰ

φέρνει ὁ «Αἰ-Βασίλης, καὶ θὰ τὰ κάμνουν βέβαια εἰς τὴν Καισαριανῶν...»

Τὰ μεγαλῆτερα ὅμως, ὅσα δὲν βλέπουν πλέον τὰ παιχνίδια παρὰ ὡς ἀξιοπερὶεργα ἀντικείμενα, ὑπενθυμίζοντα εἰς αὐτὰ τὴν πρώτην ἡλικίαν, — τὰ μεγάλα παιδιά ποῦ δὲν καταδέχονται τώρα νὰ παίζουν μὲ κουκλὰς καὶ μὲ σπαθᾶκια, ἀλλὰ ποῦ ἐνδιαφέρονται ὅπως δῆποτε ἀκόμη διὰ τὸν χαριτωμένον αὐτὸν μικρόκοσμον, θὰ ἤθελαν ἴσως νὰ λάβουν ὀλίγας πληροφορίας διὰ τὰ νέα παιχνίδια, διὰ τὰ παιχνίδια τῆς μόδας.

Πῶς; ὑπάρχει λοιπὸν μόδα καὶ εἰς αὐτὰ; Διατί ὄχι; ἀφοῦ ὑπάρχει εἰς ὅλα, ὑπάρχει καὶ εἰς τὰ παιχνίδια μᾶς ἐρχεται δὲ καὶ αὐτὴ, ὅπως ὅλες οἱ μόδες, κατ' εὐθείαν ἀπὸ τὸ Παρίσι. Καὶ μὲν ἡ γερμανικὴ Νυρεμβέργη ἐφημιζέτο ἀνέκαθεν καὶ φημιζέται ἀκόμη ὡς ἡ κατ' ἐξοχὴν πατρὶς τῶν παιχνιδίων, (πράγματι δὲ ἀκμάζει πάντοτε ἐκεῖ μία μεγάλῃ βιομηχανία, τῆς ὁποίας τὰ προϊόντα διασπείρονται εἰς ὅλον τὸν

κόσμον) ἀλλ' ἡ εὐφυΐα, ἡ ἐφευρετικότης, ἡ ἐπινοήσις ἐκάστοτε τῶν νέων καὶ τῶν καλλιτέρων, ἀνήκει εἰς τοὺς Παρισίνους. Συμβαίνει δὲ καὶ τοῦτο τὸ περιεργον: μόλις ἐπινοηθῶν τὰ νέα παιχνίδια, ἀρπάζονται, κλέπτονται, ἀντιγράφονται ἀπὸ τοὺς βιομηχάνους τῆς Νυρεμβέργης καὶ ἄλλων γερμανικῶν πόλεων, κατασκευάζονται ἐκεῖ προστυχότερα καὶ εὐθυνότερα, καὶ... στέλλονται πολλὰκις νὰ πωληθῶν καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Γαλλίαν, καὶ μέσα εἰς τὸ Παρίσι! Οἱ Γάλλοι ἐφευρέται παραπονοῦνται διὰ τὴν κλοπὴν ἀλλ' ἂν ἐξ αὐτῆς κερδίζουν ὀλιγώτερα... ἑκατομμύρια, ἢ δόξα ὅμως τοῖς ἀνήκει ὀλόκληρος. Εἰς ὅλον τὸν κόσμον, τὸ παιχνίδι τοῦ συρμοῦ εἶνε ἐκεῖνο ποῦ βγαίνει εἰς τὸ Παρίσι.

Φέτος λοιπὸν τὸ παιχνίδι τῆς μόδας εἶνε... τὸ ἀεροπλάνον. Καὶ φυσικά, τί ἄλλο ἤμποροῦσε νὰ εἶνε, μετὰ τὸ κατόρθωμα τοῦ Μπλεριῶ, ὁ ὁποῖος διεπέρασε τὴν Μάγην! Καὶ τὸ μὲν γνήσιον ἀεροπλάνον τοῦ διασήμου ἀεροπόρου εὐρίσκειται ὀλονὲν εἰς τὰς Ἀθήνας, ἐκτεθειμένον εἰς τὸ Σκαίτιγκ, ὅπου, συγχρόνως σχεδὸν μὲ τὸ πρῶτον τοῦ Δε-Κατέρς, ἐκοιμήθη ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν, μετὰ τὸ δυστύχημα τοῦ ἰδιοκτῆτου του (θὰ ἠκούσατε ἴσως ὅτι εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ὁ Μπλεριῶ ἔπεσεν ἀπὸ ὕψος ὀκτῶ μέτρων κ' ἐκτύπησε σοβαρά) ἀλλὰ τὰ εὐτυχῆ παιδιά εἰμποροῦν νὰ παίζουν μὲ τὰ μικροσκοπικὰ καὶ ἀκίνδυνα ἀντίγραφα, τὰ ἔποια ἐσοφίσθησαν νὰ κατασκευάσουν οἱ παρισίνοι ἐφευρέται.

Δὲν τὰ εἶδα ἀκόμη τὰ μικρὰ αὐτὰ ἀεροπλάνα, οὔτε ἔξυρω ἂν ἦλθαν, μαζὶ μὲ τὰ μεγάλα, εἰς τὰς Ἀθήνας διὰ τὴν Πρωτοχρονιάν. Φαντάζομαι ὅμως, ἀπ' ὅσα ἀκούω τουλάχιστον, ὅτι θὰ εἶνε ὠραῖον παιχνίδι. Τὰ παιδικὰ ἀεροπλάνα, μονὰ

ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΙΚΩΝ

Σῆκω, μάννα, τὸ κεφάλι ἀπ' τὴ σκάφη, θ' ἀρρωστήσῃς τὰ Χριστούγεννα ζυγώνουν κ' ἡ καλὴ Πρωτοχρονιά. Πῶς τὰ μπαζιά στολιζοῦν! ἔλα πάμε νὰ σαστίσῃς μὲ τὰ τόσα τῶν παιχνίδια, τίς τρουμπέτες, τὰ τουμπιά.

Ὅλα τὰ παιδιά τοῦ κόσμου εἶχαν κ' ἔχουνε παιχνίδια ποῦτε τὰ φυλάγουν διόλου, μὰ τὰ σπάζουν στὴ στιγμὴ. Κ' ἐγὼ τίποτε δὲν ἔχω... μόνος πάντα μὲ τὰ ἴδια, ἄλογο ἔχω τὸ μπαστούνι καὶ κάρτσα τὸ σκαμνί.

Ἀπ' ἐκεῖ περῶν καὶ στέκω καὶ μὲ ἀνοιχτὸ τὸ στόμα μὲ καρδιόκτυπο τὰ βλέπω καὶ ἀγγίζω τὸ γυαλί... λὲς ν' ἀφίσωμε τὴν πόρτα ἀνοιχτὴ πάνω στὸ δῶμα; ὁ καλὸς ἅγιος Βασίλης νὰ περάσῃ καὶ νὰ μῆθ'...

Ἡ μαμούλα ποῦ τ' ἀκούει, τὸν κυτᾶζει, δὲν μιλά, κ' ἀπὸ τὸ στεγνὸ τῆς μάτι μικρὸ δάκρυο κυλά.

ΦΑΚ.

ἡ διπλᾶ, ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶνε πανομοιότυπα τῶν ἀληθινῶν, κουργιζονται καὶ πετοῦν... εἰς τὸ δωμάτιον. Εἰμποροῦν μάλιστα νὰ παίρνουν καὶ ἐπιβάτας... κουκλὰς. Ὑποθέτω ὅμως ὅτι θὰ χαλοῦν γρήγορα, τὸσον αὐτὰ, ὅσον καὶ οἱ ἐπιβάται των, ὡς ἐκ τῶν συγχῶν πτώσεων εἰς τὸ πάτωμα ἢ εἰς τὰ ἐπιπλα. Ἀλλὰ καὶ ποῖον παιχνίδι δὲν χαλᾷ γρήγορα ἐπὶ τὰ χέρια τῶν παιδιῶν; Αὐτὴ εἶνε ἡ μοῖρα των!

Τὸ ἀεροπλάνον λοιπὸν ἔδωκε καὶ πῆρε φέτος εἰς τὸ Παρίσι, τὰ Χριστούγεννα καὶ τὴν Πρωτοχρονιάν. Πολλὰ εὐτυχημένα παιδιά τὸ ἤσαν τὸ πρῶτὸν παρὰ τὴν ἐσίαν, ὅπου εἶχαν βάλῃ τὰ παπουτσάκια των, διὰ νὰ τὰ γεμίσῃ τὴν νύκτα ὁ μικρὸς Χριστὸς ἢ ὁ «Αἰ-Βασίλης, ρίπτων ἀπὸ τὴν καπνοδόχον τὰ δῶρά του. Εἶδα μάλιστα καὶ μίαν χαριτωμένην πρωτοχρονιάτικην εἰκόνα εἰς γαλλικὴν ἐφημερίδα. Παρίστανε τὸν «Αἰ-Βασίλην φορτωμένον καὶ τρέχοντα τὴν νύκτα ἐπάνω εἰς τὰς μαύρας, στέγας, διὰ νὰ μοιράσῃ τὰ δῶρά του, ἐνῶ τὸν ἐκινηγοῦσαν κατὰ πόδας ἀνυπόμονα παιδιά, ἐναέρια, ἐπιβαίνοντα ἀεροπλάνου. Πραγματικῶς εἰκὼν τῆς ἐποχῆς!

Ἄλλο παρισίνον παιχνίδι, ἐπίκαιρον καὶ πολυζήτητον, εἶνε ὁ «Κουκ εἰς τὸν Βόρειον πόλον». Καὶ αὐτὸ ὠραῖον. Παριστᾷ τὸ χιονισμένον τοπίον τοῦ πόλου, μὲ τὰ ἔλκηθρα τὰ συρόμενα ἀπὸ σκύλους, μὲ τοὺς Ἐσκιμώους τοὺς συνοδεύοντας τὸν Κουκ, μὲ τὴν σκηνὴν τοῦ ἐξερευνητοῦ, καὶ — φυσικά, — μὲ τὸν ἐξερευνητὴν τὸν ἴδιον. Τὸ παιχνίδι κουργιζεται καὶ τότε ὁ Κουκ προχωρεῖ κατ' εὐθείαν εἰς τὸ κέντρον, τὸ ὅποιον υποτίθεται ὅτι εἶνε ὁ πόλος, καὶ στήγει ἐκεῖ θριαμβευτικῶς μίαν ἀμερικανικὴν σημαϊούλαν. Μολονότι τὸ τελευταῖον τοῦτο κίνημα ἀμφισβητεῖται πολὺ, διότι

οι σοφοί της Κοπεγχάγης, εις τους οποίους ο Κούκ υπέβαλε τα έγγραφα του, απεφάνθησαν ότι ούδέποτε ο εξερευνητής εφθασεν εις τὸν Πόλον, καὶ κατὰ συνέπειαν οὐδέποτε ἔστησεν ἐπ' αὐτοῦ οἰανδήποτε σημαίαν, — αὐτὸ δὲν ἐμποδίζει βέβαια τὰ παιδιά νὰ ξετρελαίνονται μὲ τὸ νέον παιγνίδι, τὸ ὁποῖον ἐπίσης ἀφθόνησεν τοῖς ἐμοῖσας φέτος ὁ κα-

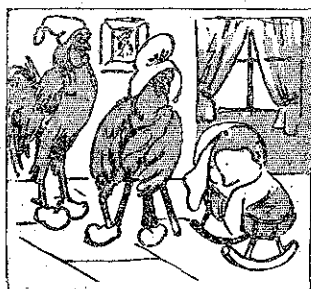
λὸς καὶ τὸσον γενναϊοῦδος" Αἰ-Βασίλης. Ἐδῶ εἰς τὰς Ἀθήνας, ποῖον εἶνε τὸ ἑλληνικὸν παιγνίδι τῆς μύδας; Ἡμεῖς δυστυχῶς δὲν ἔχομεν οὔτε μεγάλην βιομηχανίαν παιγνιδίων, οὔτε ἐφευρέτας τοιούτων. Μία μικρὰ ἢ ὀποία ὑπάρχει, καταγίνεται εἰς τὸ νάντιγράφη ἐπιτυχῶς τὰ ξένα ἢ νὰ ἐνδύη μὲ βλάχικα φορέματα καὶ μὲ φουστὰνέλλες, κούκλες

φερμένες ἀπέξω. Ἴσως ἀργότερα ἀποκτήσωμεν. Ἀλλὰ καὶ ἂν δὲν ἀποκτήσωμεν ποτέ, νὰ σὰς εἶπω τὴν ἀλήθειαν, τὸ δυστύχημα δὲν θὰ εἶνε μεγάλο. Ὑπάρχουν τόσα ἄλλα σπουδαῖα, εἰς τὰ ὁποῖα οἱ ἐφευρέται μας καὶ οἱ βιομηχανοὶ εἰμποροῦν νὰ δείξουν τὸν ἐθνισμὸν των!..

Σὰς ἀσπάζομαι

ΦΑΙΔΩΝ

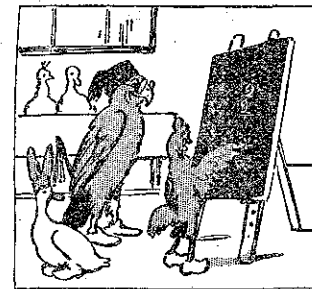
Ο ΠΕΤΕΙΝΑΡΗΣ ΚΑΙ Ο ΠΑΠΙΔΗΣ

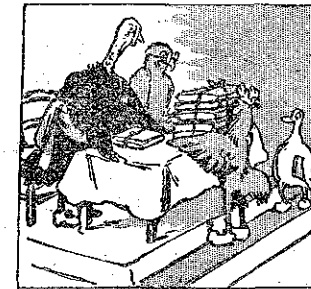
Ὁ κύριος Πετεινός καὶ ἡ σύμ-
βία του, ἡ κυρία Πλουμιστή, ἀ-
πέκτησαν ἕνα χαριτωμένο Μπε-
πέκο, τὸν ἵπσιον ὀνόμασαν Πε-
τεινάρη. Ἦτο ζωηρός καὶ ἐξυ-
πνος, καὶ τὸν ἐκαμάραν.

Ὅταν ἦλθεν εἰς ἡλικίαν διὰ νὰ
μάθῃ γράμματα, οἱ γονεῖς του
τὸν ἔβαλαν εἰς τὸ σχολεῖον τοῦ
χωριοῦ του, ὅπου εἶχε συμβαθ-
τῆν τὸν μικρὸν Παπίδη, τὸν
υἱὸν τῆς κυρᾶ Παπίας.

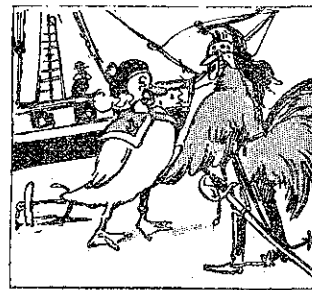
Ὁ Πετεινός, φιλότιμος καὶ
ἐπιμελής, ἐκαμνεν εἰς τὸ σχο-
λεῖον μεγάλας προόδους. Ἀπε-
ναντίας ὁ Παπίδης, ὀκνηρός καὶ
ἀμελής, ἐπαίρνεν ὄλη μνηστικά
καὶ ἐτιμωρεῖτο καθημέραν.

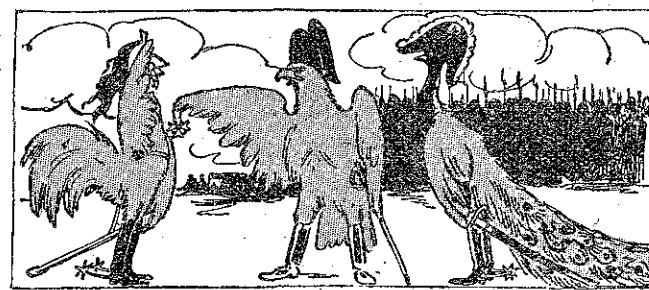
Ὅταν ἦλθαν αἱ ἐξετάσεις, ὁ
Πετεινός ἐπῆρεν ὄλη τὰ πρῶ-
τα βραβεῖα, ἐνῶ ὁ Παπίδης μό-
λις καὶ μετὰ βίας ἐπροβίβασθη
μὲ σχεδὸν καλῶς καὶ διαγωγὴν
ἀξίαν παραινέσεως.

Ἐμυγάλασαν καὶ τοὺς πῆραν
εἰς τὸν στρατὸν Ὁ Πετεινός
δὲν ὀνειρεύετο ἄλλο, παρὰ νὰ
διακριθῆ εἰς τὸ πεδῖον τῆς μά-
χης. Ὁ Παπίδης ἐγάλασε τὸν
κόσμον νὰ ἐξαιρεθῆ, ἀλλὰ δὲν
τὸ κατέφθασε.

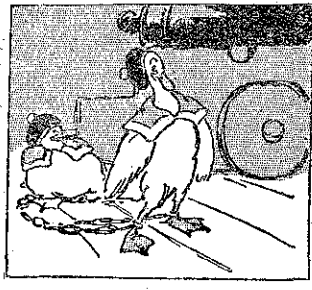
Ὁ Πετεινός, ἐπειδὴ εἶχεν
ἐκ γενετῆς σπιρούνια, κατετά-
χθη εἰς τὸ ἱπικεῖον. Ὁ δὲ Παπί-
δης, ἐπειδὴ ἀπὸ μικρὸς ἀγα-
ποῦσε νὰ κολυμβᾷ, κατετάχθη
εἰς τὸ ναυτικόν. Ἀλλὰ χωρὶς
καμμίαν ὄρεξιν καὶ ἀγάπην.

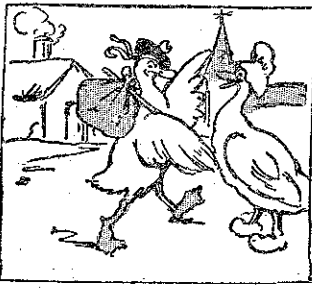
Καὶ ἦλθεν ὁ πόλεμος. Ὁ Πετεινός, ὅπως τὸ ὄνειροπολοῦσαν
ἐπολέμησε γενναῶς, διεκρίθη, καὶ τὸν ὄνομα του ἐσημειώθη μεταξὺ
τῶν «ἀνδραγαθηρόντων». Τότε, εἰς αὐτὸ τὸ πεδῖον τῆς μάχης, ὁ
στρατηγὸς Ἀετόπουλος, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ ὀπισθοπιστοῦ του
Παγωνίδου, τῆ ἐνεχείρισεν τὸ παρασημὸν τῆς ἀνδρείας. Ὁ, τί εὖ-
τυχῆς ποῦ ἦτο ὁ Πετεινός, διότι ἔκαμε τὸ καθήκον του, καὶ ἐτί-
μησε τὸ ὄνομα του, τὴν οἰκογένειάν του, τὸ χωριὸν του!..

Τὶ ἔκαμνεν ἐν τῷ μεταξὺ ὁ
ναύτης Παπίδης; Αὐτὸς δὲν ἤ-
ξευρεν ἄλλο, παρὰ νὰ μετᾷ καὶ
νὰ τὰ κάμνῃ θάλασσα, κάθε
φορὰ ποῦ τοῦ ἔδιδαν ἄδειαν νὰ
βγαίη ἀπὸ τὸ καράβι. Συχνὰ
τὸν ἐμάζευσαν ἀναίσθητον.

Μίαν φορὰν μάλιστα, τὸν ἔ-
βαλαν καὶ εἰς τὴν φυλακὴν, ἐ-
πειδὴ, μεθυμένος, ἐκτύπησε μὲ
τὴν μυτᾶν του ἕνα ὄπισον, ὁ
ὁποῖος δὲν ἐχάρηζε κάστανα καὶ
τὸν κατήγγειλε. Ἄν δὲν ἦταν
μεθυμένος, θὰ τὸν ἐτουφέκιζαν.

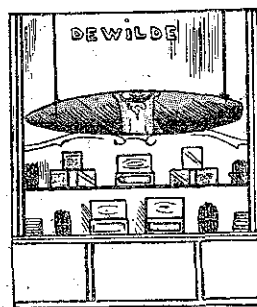
Ὅταν ἔληξεν ἡ ποινὴ του καὶ
ἠθνηταῖα του, ὁ Παπίδης ἐδό-
ξασε τὸν θεὸν καὶ ἐγύρισεν εἰς
τὸ χωριὸν του, ὅπως καὶ ἀβλα-
θῆς. Σὲ λίγο ἐκλήρονόμησε καὶ
εἰς καλὴν περιουσίαν. Καὶ σιγά-
σιγά, μὲ τὴν ἡλικίαν, ἐφρονιμώθη.

Ὁ Πετεινός, ἐνδοξὸς ἀπό-
μαχος, ἀφοῦ ἔχασε καὶ τὰ δύο
τὸν πόδιον εἰς τὸν πόλεμον,
διωρίσθη φύλαξ τοῦ Ἀστερο-
σκοπεῖου. Ἐκεῖ τὸν ἐπισκέπτε-
ται συχνὰ ὁ Παπίδης, νοικοκύ-
ρης τῶρα πιά, καὶ τὰ λένα.

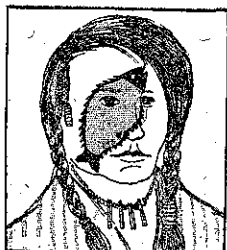
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Ὁ Γίγας τῶν Πούρων

Εἰς τὸ προη-
γουμένον φύλ-
λον ἐδημοσι-
εῦσαμεν τὴν
εἰκόνα ἐνὸς
γιγαντιαίου
μολυβδοκον-
δύλου. Ἴδου
σήμερον καὶ
ἐν γιγαντι-
αίῳ πούρῳ,
τὸ ὁποῖον κατεσκευάσεν ἐσχάτως ὁ πρῶτος
καπνοπόλης τῶν Βρυξελλῶν, καὶ ἐξέθε-
σεν ὡς ρεκλάμαν εἰς τὴν βιτρίναν τοῦ
καπνοπωλείου του. Ἐχει μῆκος 1 μέ-
τρου καὶ 50 ἑκατοστῶν, περιφέρειαν δὲ
ἐν τῷ μέσῳ 0 μ. 53. Ὁ γίγας τῶν
Πούρων, τὸν ὁποῖον θὰ ἐκάπνιζεν ἐκεῖνος
ποῦ θὰ ἔγραφε μὲ τὸ μολυβδοκόνδυλον!

Πρόσωπα Ἰνδῶν

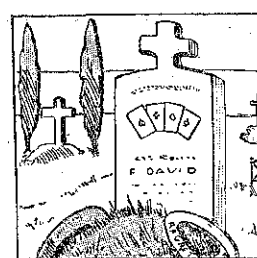
Οἱ Ἰνδοί, ὡς γνω-
στὸν, βάφονται ἢ
μᾶλλον ζωγρα-
φίζουν ἐπὶ τοῦ
προσώπου των
διάφορα σχέδια.
Ἀλλὰ πολλοὶ
ἀγνοοῦν τὸν λό-
γον τοῦ παραδόξου
τούτου ἐθίμου. Θὰ
μᾶς τὸν ἐξηγήσουν αἱ εἰκόνας, τὰς ὁ-
ποίας συνέλεξε ἐσχάτως εἰς Ἄγγλος
ἱεραπόστολος, καὶ ἐκ τῶν ὁποίων θὰ
δημοσιεύσωμεν καὶ ἡμεῖς μερικάς.
Ὁ Ἰνδός, τὴν εἰκόνα τοῦ ὁποίου βλέ-
πετε σήμερον, ἔχει ζωγραφισμένον ἐπὶ
τοῦ προσώπου του ἕνα ψάρι. Τούτο ση-
μαίνει ὅτι ἀνήκει εἰς φυλὴν ἀλιέων.

Πετεινὸς Ποδηλάτης

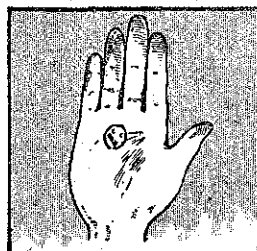
Ὁ ποδηλάτης
κ. Ράλφ Ἀίν-
τεμύλλερ, εἰς
τὴν Γερμανίαν,
ἔχει ἕνα πετει-
νόν, ὁ ὁποῖος
τὸν παρακο-
λουθεῖ παντοῦ,
καθισμένος εἰς
θῆσιν ὑπάρχου-
σαν πρὸς ταῦτα ἀνωθῆν τοῦ ὀπισθίου
τροχοῦ.
Ὁ ἀκροβάτης αὐτὸς πετεινὸς πηδᾷ
κάτω καὶ ξαναβαίνει εἰς τὴν θῆσιν
του, μὲ τὸ πρόσταγμα τοῦ κυρίου του,
ἐκτελεῖ δὲ καὶ διάφορα ἄλλα παιγνί-
δια, διὰ τὰ ὁποῖα δικαίως σεμνύνεται ὁ
γυμναστής του.

Περίεργον Μνημεῖον

Ὁμακαρίτης
— Δαβὶδ ὀνο-
μαζόμενος, —
ἦτο μανιώδης
καίκτης τοῦ
πικέτου. Διὰ
τούτου, κατὰ
τὴν ἐπιθυμίαν
του, ἐπὶ τοῦ
τάφου του ἐ-
χαράχθησαν οἱ τέσσαρες ἄσσοι τῆς τρά-
πουλας, διὰ νὰ ἔχη διαρκῶς τὸ πολυ-
θρόλῳ ἐκεῖνο ἀδεκατessάρι τοῦ
ἄσου», τὸ ὁποῖον τσακίς τὸν ἐχαρο-
ποίησε κατὰ τὸ διάστημα τῆς ζωῆς του!
Τὸ περίεργον αὐτὸ μνημεῖον ὑπάρχει
εἰς μίαν πόλιν τῆς Ἀγγλίας, κατε-
σκευάσθη δὲ ζῶντος ἀκόμη τοῦκ. Δαβίδ.

Πρωτότυπος «ἐπιστροφή»

Ἐσχάτως, εἰς
παράστασιν
δοθεῖσαν ἐν
Carshalton
τῆς Ἀγγλίας,
ὁ θυρωρός, ἀ-
ντὶ νὰ διδῆ
μάρκες εἰς
τοὺς ἐξερχο-
μένους κατὰ τὸ διάλειμμα θεατᾶς, ἐ-
σφράγιζεν ἀπλῶς τὴν καλάμην των μὲ
τὴν σφραγίδα τοῦ θεάτρου!
Ἐπιστρέφοντες οἱ θεαταί, ἐπεδει-
κνουν τὸ ἐπὶ τῆς καλάμης των ἀποτύ-
πωμα, τὸ ὁποῖον ἐσκούπιζε τῶρα ὁ
θυρωρός, καὶ κατελάμβανον πάλιν τὰς
θῆσεις των.

Περίεργον ὀπτικὸν πείραμα

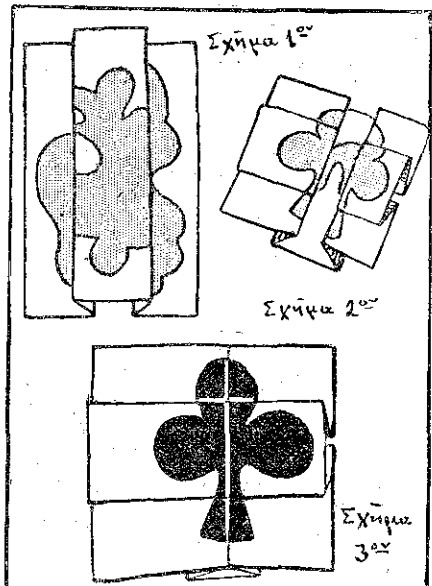

Κάμετε τὸ εὐκολώτατον αὐτὸ πεί-
ραμα:
Ἐνώσατε, ὡς δεικνύει ἡ εἰκὼν, δύο
βιβλία, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἐν νὰ ἔχη
κάλυμμα κόκκινον τὸ δὲ ἄλλο κάλυμμα

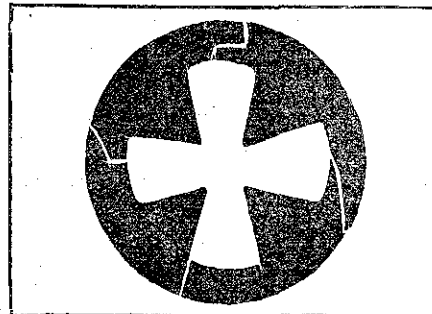
κυανοῦν. Τοποθετήσατε καὶ ἐπὶ τῶν
δύο ἀπὸ ἐν μικρὸν τεμάχιον λευκοῦ
χάρτου. Λάβετε κατόπιν τεμάχιον λε-
πτοῦ καρτονίου λευκοῦ καὶ παρενθέσατέ
το ὄρθιον μεταξὺ τῶν δύο βιβλίων, πλη-
σιάσατε δὲ εἰς αὐτὸ τὸ πρόσωπόν σας
οὕτως, ὥστε νὰ μὴ εἰμπορῆτε νὰ βλέ-
πετε δι' ἐκάστου τῶν ὀφθαλμῶν παρά
ἐν μόνον βιβλίον. Τότε, τὸ μὲν λευκὸν
χαρτίον τὸ ἐπὶ τοῦ κοκκίνου βιβλίου, θὰ
σὰς φανῆ πράσινον, τὸ δὲ ἄλλο, τὸ ἐπὶ
τοῦ κυανοῦ βιβλίου, θὰ σὰς φανῆ κί-
τρινον!

Δύσεις τῶν προηγουμένων Παιγνίων

[Ἴδε τὰ φυλλάδια 1-2 καὶ 3]

Ἡ εἰκὼν αὐτὴ σὰς δεικνύει πῶς πρέ-
πει νὰ διπλωθῆ διαδοχικῶς τὸ τετρα-
γωνον χαρτίον μὲ τὴν κηλίδα τῆς με-
λάνης, διὰ νὰ σχηματισθῆ ὁ Ἄσος
Σπαθί.

Ἴδου ὁ λευκὸς σταυρὸς ὁ ἀποτελοῦ-
μενος ἐκ τῆς συναρμοσμένης τῶν τεσ-
σάρων μαύρων τεμαχίων, ποῦ ἐδημοσι-
εῦθησαν εἰς τὸ προηγουμένον φύλλον.
[Εἰς τὸ προσεχές θὰ ἔχωμεν νέον
Παιγνιον καὶ Ὀπτικὴν Ἀπάτην.]

Ο ΚΑΛΟΣ ΜΑΥΡΟΣ

Κατά τὰς ἀρχὰς ἀκόμη τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, ἡ δουλεία καὶ ἡ σωματεμπορεία ὑπῆρχον εἰς τὰς γαλλικὰς κτήσεις τῆς Γουιάνης, εἰς τὴν Ἀμερικὴν. Οἱ δυστυχεῖς μαῦροι ἐθεωροῦντο πράγματα, ἀγοραζόμενα καὶ μεταπωλούμενα κατ' ἀρέσκειαν τοῦ ἰδιοκτῆτου. Συχνά, εἰς τὰ «σκλαβοπάζαρα» αὐτά, συνέβαινε νὰ χωρίζωνται τὰ παιδιὰ ἀπὸ τὰς μητέρας των, αἱ γυναῖκες ἀπὸ τοὺς συζύγους των. Φοβεραὶ σκηναὶ ἀπογνώσεως διεδραματίζοντο τότε μεταξὺ τῶν σκληρῶς ἀποχωριζόμενων χωρὶς ἐλπίδα νὰ ξαναἰδωθῶν ποτέ...

Μίαν ἡμέραν, ἐνθὸς ὁ κ. Πολυζῶης, πλούσιος κτηματίας, ἐκ τῶν ὀλίγων ἑλλήνων ἀποίκων τῆς χώρας ἐκείνης, ἐπέστρεφε μετὰ τῆς συζύγου του ἀπὸ τῶν περιπάτων, ἐπιλησίου τὸ σκλαβοπάζαρο, ὅπου τὸν εἶλκυσαν ἀγρία φωναὶ, καὶ ἰδοὺ τὸ σπαρτακτικὸν θέαμα, εἰς τὸ ὅποιον παρέστη:

Ἐν τῷ μέσῳ ὀμίλου μαύρων, τῶν περισσοτέρων ἀλυσσοδέτων, σύμπλεγμα ἐκ τριῶν προσώπων, — ἀνδρὸς, γυναικὸς καὶ μικροῦ μαύρου δεκατριῶν ἔως δεκατεσσάρων ἔτων, — εἶλκυν ὅλα τὰ βλέμματα. Ἡ κακὴ τύχη τῆς οἰκογενείας αὐτῆς ἔκαμεν ὥστε, ὁ μὲν ἄνδρας νὰ αγορασθῇ ἀπὸ ἕνα χρυσοθήραν τοῦ Περού, ὁ ὅποιος ἠτοιμάζετο νὰ τὸν πάρῃ μαζί του, ἡ δὲ σύζυγος καὶ τὸ παιδί νὰ γίνον κτήμα ἐνὸς καλλιεργητοῦ τῆς Βραζιλίας. Ἄλλ' ἐπειδὴ αὐτὸς εὑρίσκει τὴν μαύρην πολὺ ἠλικιωμένην, προσεπάθει νὰ τὴν μεταπωλήσῃ, διὰ νὰ κρατήσῃ μόνον τὸν μικρόν, ὁ ὁποῖος τῷ ἐφαίνετο εὐρωστος καὶ... εὐθνήος.

Τὴν στιγμὴν τοῦ ἐπρόκειτο νὰ χωρισθῶν, οἱ τρεῖς αὐτοὶ ἔθγαζαν φωνὰς σπαραξικαρδίου. Τὸ μαστίγιον τοῦ σωματεμποροῦ ἐπανειλημμένως παρενέβη, ἀλλὰ μετὰ ὅλα τὰ κτυπήματα, τὰ ὅποια ἐπιπταν ἀγρίως ἐπὶ τῶν καθημαγμένων σωμάτων, ἡ λύπη τῶν ἀθλιῶν διετήρει τὸ κράτος τῆς καὶ ἐξεδηλοῦτο μετὰ δάκρυα ἀτελείωτα καὶ λυγμοὺς ἀδιακόπους.

— Πανάγο, εἶπεν ἡ κυρία Πολυζῶης πρὸς τὸν ἄνδρα τῆς αὐτῆς οἱ φωνές, αὐτὴ ἡ σκηνὴ μοῦ ματώνει τὴν καρδιά. Σὲ παρακαλῶ, ἀγέραςε αὐτοὺς τοὺς σκλάβους. Θὰ μ' εὐχαριστήσης πολὺ.

Ὁ κ. Πολυζῶης ἀντέταξεν ὅτι εἶχε σκλάβους ἀρκετούς, ὅτι ἡ δημοπρασία εἶχε λήξῃ, ὅτι οἱ ἀγορασταὶ δὲν θὰ ἐδέχοντο νὰ μεταπωλήσουν τὰ νέα των

ἀποκτήματα. Ἄλλ' εἰς μάτην ἡ κυρία Πολυζῶη ἐπέμενε τόσο πολὺ, ὥστε ὁ σύζυγός τῆς τῇ ὑπεσέθη νὰ προσπαθῆσῃ.

Πραγματικῶς, ἔκαμε τὴν πρότασιν εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας, οἱ ὅποιοι μὲλις συγκατετέθησαν νὰ παραχωρήσουν τοὺς σκλάβους των, ἀφοῦ ἐζήτησαν καὶ ἐπέτυχον τιμὴν διπλάσιαν τῆς ἀξίας των, διότι ἐγνώριζαν καλὰ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν γενναιοδωρίαν τοῦ ἑλλήνου κτηματίου.

Ἡ συμφωνία ἐκλείσθη. Καὶ οἱ τρεῖς μαῦροι, ἀφοῦ παντοιοτρόπως ἐξεδήλωσαν τὴν εὐγνωμοσύνην των, ἀπηλλάχθησαν ἀπὸ τὰς ἀλύσεις των καὶ ἠκολούθησαν χαρούμενοι τοὺς νέους των κυρίους. Ἡ κυρία Πολυζῶη ἐκράτησεν εἰς τὴν ἰδιαιτέραν τῆς ὑπηρεσίαν τὴν μαύρην, καὶ κατέστησε τὸν σύζυγόν τῆς βοηθὸν τοῦ κηπουροῦ. Ὅσον διὰ τὸν μικρόν, αὐτὸς ἐστάλη εἰς τὸ σχολεῖον.

Ἡ εὐτυχία τῆς μαύρης οἰκογενείας ἦτο τελεία. Ἡνωμένοι αὐτῇ τὴν φορὰν χωρὶς κίνδυνον διασπάσεως, ἐμακάριζαν τὴν τύχην των καὶ εὐλογοῦσαν τοὺς καλοὺς των κυρίους.

Ἐπέρασαν χρόνια πολλά. Ἐξυπνός, ἐπιμελής, προσεκτικός, ὁ μικρὸς μαῦρος ἀφελήθη θαυμασιῶς ἀπὸ τὰ μαθήματα ποῦ ἔλαβεν. Ἐμεγάλωσεν, ἔγινε δυνατὸς καὶ ἱκανὸς διὰ κάθε ἐργασίαν. Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ γονεῖς τοῦ ἀπέθαναν, ὀλίγον καιρὸν ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον, ἐξορκίζοντες τὸν υἱὸν των νὰ μὴ λησμονήσῃ ποτὲ τὸ χρέος τῆς εὐγνωμοσύνης, τὴν ὁποίαν ὤφειλον εἰς τοὺς εὐεργέτας των.

Ὁ Γιάννης — αὐτὸ ἦτο τὸ ὄνομα τοῦ νέου μαύρου, — ἔγινε βοηθὸς πολὺτιμος τοῦ κυρίου του. Εἰς ὅλην τὴν Γουιάνην δὲν ὑπῆρχε κτήμα ἰκανὸν νὰ παραβληθῇ μετὰ τὸ κτήμα τοῦ κ. Πολυζῶη. Εὐλόγησαν ἄνευ δαδῶν τὰς θύρας αὐτῶν, οἱ μαῦροί του δὲν τὸν ἐδούλευαν ὡς οἱ κοινοὶ σκλάβοι τῶν ἄλλων καλλιεργητῶν, ἀλλὰ μετὰ ὅλην τὴν θέλησιν καὶ μετὰ ζήλον ἐξαιρετικόν. Διὰ τοῦτο αἱ ἐσοδαί του ἦσαν πάντοτε ἔξοχοι.

Μίαν ἡμέραν κακαὶ εἰδήσεις ἤλθον ἀπὸ τὰ βόρεια τῆς Γουιάνης. Ἄνεμος ἐπαναστατικὸς ἔπνεε διὰ τῶν κτημάτων. Συσσωματωθέντες εἰς μυστικὰς ἐταιρείας, οἱ μαῦροί των μερῶν ἐκείνων, ἀνυπότακτοι σκλάβοι, ὠρκίζοντο μίσην ἐναντίον τῶν λευκῶν καὶ προσεπάθει νὰ προσηλυτίσουν καὶ τοὺς ἄλλους.

Ἡ συνωμοσία ἐπέξετεινετο. Οἱ ἐργατὰι τῶν γειτονικῶν κτημάτων ἐστάσιζον καθημερινῶς. Πυρκαϊαί, ὀφειλόμεναι εἰς σκόπιμον ἀμέλειαν, ἐξεργηγύοντο παντοῦ. Ὑπακούοντες ὡς εἰς μυστικὸν σύνθημα, οἱ μαῦροι δούλοι οὐδέποτε εὑρίσκοντο εἰς τὰς καλύβας των διὰ νὰ δώσουν ἐγκαίρως χεῖρα βοηθείας. Αἱ ἀντλῖαι ἦσαν χαλασμέναι τὸν νερὸν ἔλειπε. Πρὸς ἐπίμετρον, ἀόρατοι ἐχθροί, ἐπωφελοῦμενοι τῆς ἀταξίας, ὑπεβοήθουν τὸ πῦρ νὰ τελειώσῃ τὸ καταστρεπτικὸν τοῦ ἔργου. Δὲν παρήρηχτα σχεδὸν νύξ, χωρὶς νὰ πορφυρωθῇ ὁ οὐρανὸς ἀπὸ γιγαντίους φλόγας, σκορπιζούσας παντοῦ τὸν ἄεθρον καὶ τὴν ἀπόγνωσην.

Μόνον εἰς τὸ κτήμα τοῦ κ. Πολυζῶη δὲν ἐφαίνετο ἀπειλούμενος τοιοῦτος κίνδυνος, ἐκ μέρους τοῦλάχιστον τῶν δούλων του. Ὅλοι τὸν ἠγάπων ὅλοι, εἰς ἕν νεῦμά του, ἦσαν πρόθυμοι νὰ θυσιασθῶν διὰ τὸν ὑπερασπίσουν.

Ἄλλὰ τὰ πάντα ἐδικαιοῦτο κανεὶς νὰ φοβῆται ἐκ μέρους τῶν ἐπαναστατημένων ἐκείνων μαύρων, τῶν ξένων, οἱ ὅποιοι διέτρεχον τὰ κτήματα, μεθυσμένοι ἀπὸ λύσαν καὶ ρακίην, περιφέροντες παντοῦ τὸ ἐγκληματικὸν των ἔργον, καὶ νομίζοντες ὅτι κάθε λευκὸς εἶνε τύραννος, κάθε ἰδιοκτῆτῆς ἐχθρὸς.

Μίαν νύκτα, μεθ' ἡμέραν γαλήνης, κατὰ τὴν ὁποίαν τίποτε δὲν προσμήνυε τοιοῦτο δυστύχημα, τὸ πῦρ ἐξεσπάθη αἰφνιδίως εἰς τὴν ἰδιαιτέραν κατοικίαν τοῦ κ. Πολυζῶη. Εἰς ὀλίγα λεπτά, ἡ οἰκία ἐκαλύφθη ὅλη ἀπὸ φλόγας. Τὸ νερὸν ἔλειπε. Τρυπημένοι ἀπὸ κακούργους χεῖρας, οἱ σωλήνες τῶν ἀντλιῶν δὲν εἰργάζοντο, καὶ αἱ δεξαμεναὶ ἦσαν κεναί.

Ὁ κ. Πολυζῶης ἀπέσπα τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς του ἀπὸ ἀπελπισίαν: Εἰς τὸ κτήριον, τὸ ὅποιον ἐμελλε νὰ καταρευθῇ, ἡ σύζυγος καὶ ὁ μικρὸς τοῦ υἱοῦ, τοὺς ὁποίους εἰς τὴν πρώτην στιγμὴν τῆς ἀλλοφροσύνης ἐνόμισαν σωθέντας, παρουσιάσθησαν ἐξαφνα εἰς ἕν τῶν παρὰ τῶν τῶν πρώτου πατώματος, ἐκβάλλοντες κραυγὰς τρόμου καὶ τείνοντες ἀπέλιπιδας χεῖρας...

Εἰς τὴν Γουιάνην, ἡ ὁποία ὑποφέρει ἀπὸ σεισμούς, αἱ οἰκίαι εἶνε ἐξ ὀλοκλήρου ἀπὸ ξύλου καὶ σιδήρου. Ἐπομένως καίονται εὐκολώτατα. Καὶ ἡ οἰκία τοῦ κ. Πολυζῶη, κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον κτισμένη, ἀπετέλει ἡδὴ ἀπέραντον πυρᾶν, πρὸ τῆς ὁποίας ἐντρομοὶ οἱ μαῦροι ὑπεχώρουν, δταν ἐξα-

φνα, ὁ μαῦρος ἐπιστάτης, ὁ ὁποῖος ἔλειπεν ἀπὸ τὸ πρῶτον εἰς μακρὸν κτήμα, παρουσιάσθη.

Ἐβάσταζεν εἰς τὸν ὄμιον τοῦ σιδηρᾶν κλίμακα καὶ ἐκράτει εἰς τὴν χεῖρα μάλινον σκέπασμα βρεγμένον καὶ ἀποστάζον.

Ἀπόθησεν ἰσχυρῶς ὄλους ἐκείνους. οἱ ὅποιοι μαντεύοντες τὸν σκοπὸν τοῦ ἠθέλησαν νὰ τὸν ἀποτρέψουν, ἐσθίριξε τὴν κλίμακα ἐπὶ τῆς προσώψεως, ἡ ὁποία μετ' ὀλίγον θὰ κατέρρεε, ἀνέβη καὶ ἐξηρανίσθη ἐν τῷ μέσῳ τοῦ καπνοῦ καὶ τῶν φλογῶν.

Ἐν λεπτὸν τῆς ὥρας παρήλθε, — λεπτόν, τὸ ὅποιον ἐφάνη αἰὼν εἰς τοὺς παρευρισκομένους, — ἔπειτα, εἰς τὴν κἀμινον, ἐφάνη ἀπαθὴς καὶ ἀτάραχος ἡ μαύρη σιλουέτα τοῦ ὑψηλοῦ ἐπιστάτου.

Περιφρονῶν τὰς φλόγας, αἱ ὁποῖαι ἔλειπον τὰς σάρκας του, ἐτύλιξε μετὰ τὸ ὑπερὸν σκέπασμα τὴν κυρίαν Πολυζῶη καὶ τὸν υἱὸν τῆς, τοὺς ἐπῆρεν εἰς τὴν ἀγκαλιάν του, καὶ χωρὶς νὰ φαίνεται διόλου ἐνοχλούμενος ἀπὸ τὸ διπλοῦν αὐτὸ φορτίον, διέσχισε καὶ πάλιν τὴν πυρᾶν, κατήλθε τὴν κλονιζομένην κλίμακα, καὶ εἶγεν ἀκόμη τὴν δύναμιν νὰ τρέξῃ μέχρι τοῦ κ. Πολυζῶη, πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ ὁποίου κατέθεσε τὸ πολυτιμον φορτίον.

Ἐπειτα, μετὰ τὸν ὄμιον ἴσασμένον ἐκ τῆς πτώσεως μεγάλου σιδήρου, μετὰ τὸ σῶμα ὅλον γεμάτον φοικώδη ἐγκαύματα, ὁ πιστὸς ὑπὸπρῆτης κατέπεσεν ἐξηντημένος, ἡμιθανής, φελλίζων μόνον αὐτὰς τὰς λέξεις:

— Κύριε, ἐσώθηκα καὶ οἱ δύο!

Τὴν συγκινητικὴν αὐτὴν ἱστορίαν τῆς εὐγνωμοσύνης καὶ τῆς ἀφοσίσεως, μοι διηγήθη πρὸ ἔτων ὁ ἴδιος ὁ κ. Πολυζῶης, γέρον πλέον, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ ἐπλούτησεν εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ἦλθε νὰ τελειώσῃ τὰς ἡμέρας του εἰς τὴν ἀγαπητὴν του πατρίδα.

KIMON ALKIAS

Ο ΧΑΡΑΚΤΗΡ

Ὁ χαρακτήρ τοῦ ἀνθρώπου ἀποτελεῖ τὴν ἀληθῆ δύναμίν του. Ὁ ἐξέχων εἶτε διὰ τῆς καρτερίας, εἶτε διὰ τῆς εὐθύτητος, εἶτε διὰ τοῦ ὕψους τῶν ἀρχῶν του καὶ τῆς ὀρθότητος τῶν σκέψεων του, ἐπιβάλλει κάποιον αὐτόματον σεβασμὸν. Ὁ κόσμος τρέφει πίστιν πρὸς τοὺς τοιοῦτους καὶ πεποίθησιν, καὶ ζητεῖ νὰ τοὺς μιμηθῇ.

Ὁ ἔξοχος νοῦς διεγείρει τὸν θαυμασμὸν τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ὁ χαρακτήρ ἀσφαλίζει τὸν σεβασμὸν. Ὁ ἔξοχος νοῦς εἶνε δύναμις τοῦ ἐγκαύλου, ἀλλ' ὁ χαρακτήρ ἀπορρέει ἐκ τῆς καρδίας. Ναι μὲν οἱ ἔξοχοι νοῦ ἄνθρωποι κατέχουν

εἰς τὴν κοινωνίαν θέσιν ἀνάλογον μετὰ τὴν διάνοιάν των, ἀλλὰ εἰς τὴν συνείδησιν τῆς κοινωνίας τιμῶνται μόνον ὅσοι ἔχουν χαρακτήρα.

Οἱ μεγάλοι ἄνδρες ὑπῆρξαν ὄντα ἐξαιρετικά, τὸ δὲ μεγαλεῖον αὐτῶν καθ' ἑαυτὸ εἶνε σχετικόν. Οἱ ἄνθρωποι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ περιβάλλονται ἀπὸ ὀρίζοντα περιωρισμένον, καὶ ὀλίγοι εὑρίσκουν εὐκαιρίαν νὰ ἀναδειχθῶν μεγάλοι. Καθένας ὅμως εἰς τὴν κοινωνίαν εἰμπορεῖ νὰ φέρεται ἐντίμως καὶ δικαίως ἀπὸ τὸν ἐξαρτᾶται νὰ εἶνε ἀκέραιος, δίκαιος, πιστός, εὐλικρινῆς καὶ ἐντίμος, καὶ εἰς αὐτὰ τὰ μικρότερα πράγματα.

Εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ κατανοήσῃ καὶ νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν ἀληθῆ χαρακτήρα τοῦ πλησίον, ἀπὸ τὴν διαγωγὴν τοῦ πρὸς τοὺς συναναστροφεμένους αὐτὸν, καὶ ἀπὸ τὸν τρόπον, μετὰ τὸν ὅποιον διαπραγματεύεται τὰς ὑποθέσεις του, ἢ φέρεται ἐν γένει πρὸς τρίτους.

Ἄλλως, τὸ καθῆκον εἶνε ἀπαραίτητος ὀδηγὸς εἰς ὅλας τὰς σχέσεις τοῦ συνήθους ἀνθρωπίνου βίου, καὶ τοῦτο ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τῶν εὐγενεστέρων χαρακτήρων. Εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ μὴ ἔχη χρήματα, μήτε κτήματα, μήτε ἐπιστημονικὰς γνώσεις, μήτε ἰσχύν, θὰ εἶνε ὅμως ἀξίος σεβασμοῦ ἂν ἔχη σταθερὰν καρδίαν καὶ εὐγένειαν ψυχῆς, ἂν εἶνε ἐντίμος, εὐλικρινῆς, μετρίσφρων καὶ ἐκτελεῖ πάντοτε εὐσυνειδήτως τὸ καθῆκόν του.

[Κατὰ τὸ ἀγγλικὸν τοῦ ΣΜΑ·Ι·ΔΣ]

ΜΙΚΡΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΣ ΕΚ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ

1.—Νὰ μεταφρασθῇ εἰς τὴν συνηθῆ ἀπλήν γλῶσσαν τῆς Διαπλάσεως, χωρὶς γαλλισμῶν, ἀλλὰ καὶ χωρὶς μεγάλην ἐλευθερίαν, τὸ κατωτέρω γαλλικὸν τεμάχιον.

2.—Εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τοῦτον εἰμποροῦν νὰ λάβουν μέρος ὁποῖοι μὲν ὄλοι ὅσοι ἔχουν ψευδώνυμον ἐγκυκλιζόμενον διὰ τὸ 1910, οἱ δὲ λοιποὶ συνδρομηταὶ ἐπὶ πληρωμῇ λεπτῶν 10 εἰς γραμματόσημον.

3.—Τὸ πρὸς μεταφράσιν καίμενον εἶνε τὸ ἑξῆς:

L'épée de Damoclès

«L'autre jour, m'écrivit un petit abonné, dans une histoire que je lisais, on disait de quelqu'un: «Son bonheur aurait été parfait, si le brave garçon n'eût pas redouté sans cesse de se voir retirer son emploi, qui, d'un instant à l'autre, devait être supprimé: c'était son épée de Damoclès.»—Je n'ai pas compris ces derniers mots.»

Cela nous reporte à une très ancienne époque. En ce temps-là, un certain Denys, de Syracuse, ville de Sicile, avait réussi à s'emparer dans sa patrie le pouvoir qu'il exer-

çait en tyran absolu, menant la vie la plus opulente et en apparence la plus heureuse; mais naturellement il était détesté du peuple qu'il opprimait et qui menaçait toujours de se soulever contre le tyran, pour le détrôner et sans doute le faire mourir.

Parmi les flatteurs qui entouraient Denys, dont ils avaient la faveur, s'en trouvait un, nommé Damoclès, qui, souvent convié aux somptueux banquets donnés par le maître, ne cessait de vanter le bonheur de celui-ci.

Mais un jour, au moment de s'asseoir à table, au dessus de la place qu'il devait occuper, il vit, suspendue par un simple crin, une épée dont la pointe effleurait sa tête, de sorte que la moindre secousse pouvait rompre le crin, et Damoclès eût été en ce cas transpercé par l'épée.

C'était Denys qui avait imaginé de figurer ainsi sa propre situation; et l'histoire nous a conservé le souvenir de cette ingénieuse allégorie, à laquelle on fait fréquemment allusion.

4.—Μεταφράσεις καθαρογραμμέναι, εἰς χωριστὸν φύλλον χάρτου, —μὴ περιέχον δηλαδὴ τίποτε ἄλλο ἔκτος τῆς μεταφράσεως, — μετὰ τὸ ὄνομα καὶ τὸ ψευδώνυμον (ἂν ἔχη) τοῦ διαγωνιζομένου, εἶνε δεκταὶ εἰς τὸ Γραφεῖόν μου μέχρι τῆς 31 Ἰανουαρίου 1910.

5.—Ἡ καλλιτέρα μεταφράσις θὰ δημοσιεῖται μαζί με τὴν κρίσιν εἰς ἕν τῶν φυλλαδίων τοῦ Φεβρουαρίου. Βραβεῖα δὲ θάπονεν ἰσοῦν τὰ ὑποβρισθέντα διὰ τοὺς Μικροὺς Διαγωνισμοὺς, τὰ ὁποῖα βλέπετε εἰς τὸν Ὁδηγὸν τοῦ Συνδρομητοῦ, Καρ. 5, ἄρθρον 3, § α', β', γ', (φυλλαδίον 1—2, σελ. 12.)

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΦΥΛΛΑ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Οἱ ἔχοντες ἑλλησπὴ τὸν τόμον τοῦ 1909 ἐνευεν ἀπωλείας ἢ καταστροφῆς φύλλον, καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ τὸν συμπληρώσουν, παρακαλοῦνται νὰ ζητήσουν τὰ φυλλάδια τὰ ὁποῖα τοῖς λείπουν, συναποστέλλοντες καὶ τὸ ἀντίτιμον (πρὸς 20 λεπτά τὸ φύλλον) μέχρι τέλους Δεκεμβρίου. Διότι ὁλοπῶν καταρτιζόμεν τοὺς τόμους τοῦ 1909, καὶ πιθανὸν ἀργότερα νὰ μὴ περισσεύσουν χωριστὰ φυλλάδια πρὸς πώλησιν.

ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ τοῦ τόμου τῆς Διαπλάσεως τοῦ 1909, ἐρυθρὰ μετὰ χρυσοῦ γράμματα, δι' ὅσους θέλουν νὰ χρυσοδέσουν τὰ φυλλάδια των εἰς τόμον, εὑρίσκονται εἰς τὸ Γραφεῖόν μας καὶ στέλλονται ταχυδρομικῶς πρὸς τοὺς ἐμβάζοντας φρ. 1,75.

Ίδε τον Όδηγόν του

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΜΤΩΝ

υπόθεση του, Κεφ Β

Η ΕΛΠΙΔΑ

Όρες τώρα ή νύχτα έρριξε τό μαύρο της πέπλο... τὰ φώτα στά σπιτία που ήσαν αναμμένα...

Μονάχα ε' ένα φτωχικό σπιτάκι, ένα μικρό φως που τρεμοσβύνει φαίνεται... τὰ χάρτες γὰ θέλη αὐτό τό φως...

Ήνε μιὰ μητέρα που στέκεται στό κρεββάτι του μοναχικού της τόδ γυαλί. Ο Τάσος, τό καμάρι της...

Ήνε μιὰ μητέρα που στέκεται στό κρεββάτι του, τὸν περιποιείται κι' ἀδιάκοπα προσεύχεται... δλους τὸς ἅγιους, και τάξεται και τάξει...

Νύχτα βαθειά, ένα μικρό φως μονάχα ε' ένα σπίτι φτωχικό τρεμοσβύνει. Γιατί βυθισμένη στή προσευχή της μιὰ μάννα...

Ἐθνικός Ὑμνος

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ

25 Ὀκτωβρίου 1909.

... Στό βάθος της Κολοκυθῶς, περνώντας παλι, εζήτησα τό αγαπημένο μου έρεπιπο... Τό παλῶ, τό έρεπιπομένο έρημοκλήσι...

Η ἰδια μεγάλη εἰκόνα της Παναγίας ἐστόλιζε τό τέμπλο. Ἄλλα χωρίς χάρι πιά, χωρίς ποίηση. Στή θέσι δέ του μισόδυστου και θαμπεροῦ καντυλιού...

Παρέβαλα τότε τό έργον της φύσεως και του καιροῦ μέ τό έργον τῶν ἀνθρώπων...

Παλλάς

Ο ΤΡΟΠΟΣ ΤΟΥ ΔΙΔΕΙΝ

Ἡμέραν τινα, εὐρισκόμην μετά τιμων φίλων μου εἰς ένα Πύργον, κείμενον εἰς τὰ περιχώρα τῶν Παρισίων. Οἱ σύντροφοί μου, μετά τό δείπνον, ἐπήγγον εἰς τὴν πλατείαν...

Καθ' ὁδόν συνήτησα μικρὸν κοράσιον, τό ὅποιον ἐποίει μῆλα. Ἐξεθείλαζεν, ὅσον ἡδύνακα καλῶτερα, τό ἐμπόρεμά της...

«Πόσον πωλεῖς ὅλα σου τὰ μῆλα»; τῆ λέγω.—«Ὅλα μου τὰ μῆλα»; ἐρωτῶ. Καί ἀφ' οὗ ἐπί τινας στιγμάς ἐλογάριασε χαμηλοφώνως...

— Σοῦ τὰ πλήρῳν τόσον, μέ τὴν συμφωνίαν νὰ πῶς γὰ τὰ μοιράσης εἰς τοὺς μικροὺς ἐκείνους...

Τὸ ἐπράξε πάραυτα. Τὰ παιδία ἐκείνη καταναρτιστήθησαν διὰ τό δῶρον, τό ὅποιον ἔλαβαν...

(J. J. Rousseau)

Γλυκεῖα Πατριῶδι

ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙΑ ΤΗΣ ΞΕΝΗΤΕΙΑΣ

Συννείφιασε, ἀλλοίμονο, κάλι τρησὴ θ' ἀχίση τὴ λύπη σου δέ δάκρυα...

Ἐἶν' ἡ πατριδα μου μακρὸν σ' αὐτὴν ὁ νοῦς πετάει γι' αὐτὴνε κλαί' ἡ ψυχούλα μου γι' αὐτὴνε λαχταρεῖ.

ΤΙ ΣΚΕΠΤΟΜΑΙ

Ὁ μεγαλύτερος ἐχθρὸς τοῦ ἀνθρώπου εἶνε ὁ κόλαξ.

Ὁ μὴ τολμῶν νὰ εἴπῃ τὴν θλιψὴν του ἢ τὴν χαρὰν του εἰς ἄλλον, εἶνε ὁ ἀληθὴς ἐγωιστής.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ καθηγητὴς καταθωμωμένος διὰ τὰς ἀταξίας ἐνὸς μαθητοῦ, τὸν διώγει κραυγάζων: — Γρεμεῖσου γρήγορα ἀπὸ δῶ, παληόπαιδο...

ΟΙ ΔΥΟ ΠΙΘΚΟΙ

Μία νέα μαϊμουδίτσα ἐκοψε ἕνα κερύδι μέ τό πράσινον τόσφοιλον του, τό ἐθάλε στό στόμα της...

(Florian) Ἀθανάσιος Διάκος

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ ΤΟΥ ΜΑΡΚ ΤΟΥΑΙΝ

Εἰς ἕν συμπόσιον παρατεθῆν πρός τιμὴν τοῦ διασήμου Ἀμερικανοῦ ὀμμοριστοῦ Μάρκ Τουαίν...

Μία μέρα, ἐπιστρέφων ἀπὸ μακρὸν ὄρειον περὶπτον, ἤρα τὴν οἰκουρά μου βουτηγμένη στό δάκρυα.

— Τὶ ἐπάθες, μίστερε Μπόξτερ; ῥώτησεν ἀνήσυχος.— Ἀχ, ὁ χαμικλέων του κ. Τουαίν, ὁ χαμικλέων... ἐπρόφερε μεταξὺ δύο λυγμών...

Περιμεινομεν και τοὺς ἄλλους ἕως τὴν Πέμπτην.

Ἦ ἐν Ἀθήναις και ταῖς Ἐπαρχίαις πώλησις τοῦ φύλλου εἰς τοὺς ὄρομους ἀντὶ 10 λεπτῶν...

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ἐγκρίνονται: Ἀραχὴν και Μεταξοσκώληκος τοῦ Ἀθανασίου Διάκου... Ἐλευθερίας τοῦ Σαλλοῦ...

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ἐγκρίνονται: Ἀραχὴν και Μεταξοσκώληκος τοῦ Ἀθανασίου Διάκου... Ἐλευθερίας τοῦ Σαλλοῦ...

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ἐγκρίνονται: Ἀραχὴν και Μεταξοσκώληκος τοῦ Ἀθανασίου Διάκου... Ἐλευθερίας τοῦ Σαλλοῦ...

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ἐγκρίνονται: Ἀραχὴν και Μεταξοσκώληκος τοῦ Ἀθανασίου Διάκου... Ἐλευθερίας τοῦ Σαλλοῦ...

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ἐγκρίνονται: Ἀραχὴν και Μεταξοσκώληκος τοῦ Ἀθανασίου Διάκου... Ἐλευθερίας τοῦ Σαλλοῦ...

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ἐγκρίνονται: Ἀραχὴν και Μεταξοσκώληκος τοῦ Ἀθανασίου Διάκου... Ἐλευθερίας τοῦ Σαλλοῦ...

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ, ὁ Ἀζαρίας, ὁ Μαθουσαλάς, ἡ Τρισεύγεν, τὰδέλφια των, και ὅλον τό σπιτικόν...

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ, ὁ Ἀζαρίας, ὁ Μαθουσαλάς, ἡ Τρισεύγεν, τὰδέλφια των, και ὅλον τό σπιτικόν...

31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Τὴν 31 Δεκεμβρίου—μὴ τό λησμονῆτε, — λῆγει ἡ προθεσμία τῆς ἀποστολῆς Σημειώσεως τῶν Ψευδωνύμων τοῦ 1909...

Διὰ τό Σύμπλεγμα ἐλήφθησαν ἀκόμη και αἱ φωτογραφίαι τῶν ἐξῆς: Μενεξεδένιου Μπουκιζαίου...

Ἡ ἐν Ἀθήναις και ταῖς Ἐπαρχίαις πώλησις τοῦ φύλλου εἰς τοὺς ὄρομους ἀντὶ 10 λεπτῶν...

Καλὰ τό ἐνόησες, Σκότος. Τὸ 32ον ἔτος μου θὰ ὑπερβῇ ὅλα τὰ προηγουμένα...

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ἐγκρίνονται: Ἀραχὴν και Μεταξοσκώληκος τοῦ Ἀθανασίου Διάκου... Ἐλευθερίας τοῦ Σαλλοῦ...

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ἐγκρίνονται: Ἀραχὴν και Μεταξοσκώληκος τοῦ Ἀθανασίου Διάκου... Ἐλευθερίας τοῦ Σαλλοῦ...

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ἐγκρίνονται: Ἀραχὴν και Μεταξοσκώληκος τοῦ Ἀθανασίου Διάκου... Ἐλευθερίας τοῦ Σαλλοῦ...

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ἐγκρίνονται: Ἀραχὴν και Μεταξοσκώληκος τοῦ Ἀθανασίου Διάκου... Ἐλευθερίας τοῦ Σαλλοῦ...

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ἐγκρίνονται: Ἀραχὴν και Μεταξοσκώληκος τοῦ Ἀθανασίου Διάκου... Ἐλευθερίας τοῦ Σαλλοῦ...

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ἐγκρίνονται: Ἀραχὴν και Μεταξοσκώληκος τοῦ Ἀθανασίου Διάκου... Ἐλευθερίας τοῦ Σαλλοῦ...

Ἀικατερίνη Β., σοῦ ἔστειλα τὰ φυλλάδια. Δυστυχῶς δὲν ἤμπορῶ νὰ δημοσιεύσω τό πράγματι φραϊόν σου Ἀλγίμα...

Νὰ σοῦ ζήσῃ, Σιλφίς, ὁ μικρὸς βαπτιστικός. Ἐλαβὰ τὰ κουφέτα, και τό μαρτυράτικο...

Ἐλαμεις πολὺ καλά, Ἀκροναυλία, που ἀπεράσιες νὰ καταναίχης τὴν δειλιαν σου και νὰ μοῦ γράψης...

Τὶ εἴμορφα που γράφεις, Καρδία Ἐλληνίδος / Καθὰρα και κομψότατα. Σ' εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὰ κολεκαετικὰ λόγια.

Ῥόδον τῆς Κύπρου, νέα μου ἐνθουσιώδης φίλη, εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὰς καλὰς διαθέσεις και τὰς ἐνεργείας...

Ἡ ἀγαπητή μου φίλη Ἀνδρονίκη Γεωργαλίδου, ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, μοῦ ἀναγγέλλει τοὺς ἀρραβωνίους...

Βάρνα τοῦ Κανάρη, ὁ κύριος Φαίδων κατεγορητέμῃ με ὅσα γράφεις παρὶ τῶν Ἀθηναϊκῶν...

Ἡ Διὰπλάσις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: Ἐλληνικὸν Σίγος (χάρτην τῶν λύσεων ἔστειλα...

Ἡ Διὰπλάσις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: Ἐλληνικὸν Σίγος (χάρτην τῶν λύσεων ἔστειλα...

Ἡ Διὰπλάσις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: Ἐλληνικὸν Σίγος (χάρτην τῶν λύσεων ἔστειλα...

Ἡ Διὰπλάσις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: Ἐλληνικὸν Σίγος (χάρτην τῶν λύσεων ἔστειλα...

Ἡ Διὰπλάσις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: Ἐλληνικὸν Σίγος (χάρτην τῶν λύσεων ἔστειλα...

Ἡ Διὰπλάσις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: Ἐλληνικὸν Σίγος (χάρτην τῶν λύσεων ἔστειλα...

Ἡ Διὰπλάσις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: Ἐλληνικὸν Σίγος (χάρτην τῶν λύσεων ἔστειλα...

Ἡ Διὰπλάσις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: Ἐλληνικὸν Σίγος (χάρτην τῶν λύσεων ἔστειλα...

Ἡ Διὰπλάσις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: Ἐλληνικὸν Σίγος (χάρτην τῶν λύσεων ἔστειλα...

σχολαστικόν) «Ὁ Χειμῶν» (στῆχοι βεβαιωμένοι) «Ἀστέια» (γνωστότατα ἀπὸ τὴν Χρηστομάθειαν) «Θησαυρὸς Ἀνεκτιμήτος»...

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Ἰὸδδὲν ψευδὸνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀνανουοῖται ἂν δὲν συνοδεύεται ἀπὸ τοῦ δικαιώματος φρ. 1. Τὰ ἐγκρινόμενα ἢ ἀνανουοῦμενα ἰσχύουν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1910...

Νέα ψευδωνύμα: Καρδία Ἐλληνίδος, κ. (Τ. Σ. Π.) Νεαῖς τοῦ Ἰονίου, κ. (Π. Π.) Τοξέλλι, κ. (Μ. Σ.) Ἀσπασιογενίτης, κ. (Σ. Μ.) Φασαριῶν...

Ἐλαμεις πολὺ καλά, Ἀκροναυλία, που ἀπεράσιες νὰ καταναίχης τὴν δειλιαν σου και νὰ μοῦ γράψης...

Ῥόδον τῆς Κύπρου, νέα μου ἐνθουσιώδης φίλη, εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὰς καλὰς διαθέσεις και τὰς ἐνεργείας...

Ἡ ἀγαπητή μου φίλη Ἀνδρονίκη Γεωργαλίδου, ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, μοῦ ἀναγγέλλει τοὺς ἀρραβωνίους...

Βάρνα τοῦ Κανάρη, ὁ κύριος Φαίδων κατεγορητέμῃ με ὅσα γράφεις παρὶ τῶν Ἀθηναϊκῶν...

Ἡ Διὰπλάσις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: Ἐλληνικὸν Σίγος (χάρτην τῶν λύσεων ἔστειλα...

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Ἰὸδδεμία πρότασις δημοσιεῖται, ἂν δὲν συνοδεύεται ἀπὸ τοῦ ἀντιτιμοῦ ὅς ἐξῆς: Διὰ τὰς πρώτας τρεῖς...

Ἡ Διὰπλάσις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: Ἐλληνικὸν Σίγος (χάρτην τῶν λύσεων ἔστειλα...

Ἡ Διὰπλάσις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: Ἐλληνικὸν Σίγος (χάρτην τῶν λύσεων ἔστειλα...

Ἡ Διὰπλάσις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: Ἐλληνικὸν Σίγος (χάρτην τῶν λύσεων ἔστειλα...

Ἡ Διὰπλάσις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: Ἐλληνικὸν Σίγος (χάρτην τῶν λύσεων ἔστειλα...

Ἡ Διὰπλάσις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: Ἐλληνικὸν Σίγος (χάρτην τῶν λύσεων ἔστειλα...

Ἡ Διὰπλάσις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: Ἐλληνικὸν Σίγος (χάρτην τῶν λύσεων ἔστειλα...

Ἡ Διὰπλάσις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: Ἐλληνικὸν Σίγος (χάρτην τῶν λύσεων ἔστειλα...

Ἡ Διὰπλάσις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: Ἐλληνικὸν Σίγος (χάρτην τῶν λύσεων ἔστειλα...

